

Дудаланы Махмут (Рамазан Карча)

Сылпагъарланы Йылмаз (Йылмаз Невруз)

Бурунгу

Карабай-Малкар

Халк Джырла

Ескишехир 2000 джыл

Башлары

Талай сёз...	003
ГОШАЯХ БИЙЧЕ БЫЛА КАНШАВБИЙ	007
ДЖАНДАР	014
ТАТАРКАН	022
УВЧУ БИЙНЁГЕР	027
ГОТМАН УЛУ ИЛЯС	031
АЗНАВУР	033
ЗАГЬОШТОК УЛУ ЧЁПЕЛЛЕВ	046
АЧЕЙ УЛУ АЧЕМЕЗ	050
БАСХАНУК	052
АБАЙЛАРЫ	054
ХАСАВКА	057
ШЕЙИТУМАР	060
ХОЖЕЛИ	064
БАРАК	067
КАНАМАТ	069
ОРУСБИЙЛАРЫ	072
АПСАТЫ	074
ДЖАГЬАЙЛАНЫ МАЙЫЛ	076
КЕМИСХАН	078
ЗАРИЙАТ	079
МАВКА	080
АЛИЙНИ КЮВЮ	083
ХАМЗАТ	085
КОБАНЛАНЫ КОЙ БЁЛЕК	089
ТАВКАН	090
АЧЫКЛАМАЛА	093

"Бурунгу Карабай Халк Джырла" атлы ишибизни юсюндөн талай сөз...

Бурун заманладан бери Огъары Терекни колларыбыла Огъары Кобанны коллары суваргъан джерледе джашагъан Карабай-Малкарлыланы бек бай сөзлю адабиятлары барды. Джырла, джомакла, таурухла, дестанла (епопеле), ефсанеле (мифле), нарт сөзле, айтывла, чам хапарла... дегенчахалкадабиятны сөзлю текстлери ем назму ем несир (проза) халда тёлюден тёлюге озуп кюнүбүзге дери келгендиле. Алай а технологияны ёсгени, шахар джашавну кёбейгени ёмюрледен бери тас болмай келген халкадабиятны багъалы текстлерин сендириете-унуттура тебиреди. Бусебепден халкны есинде-азбарында тутхан сөзлю адабият материалланы джазывгъа кёчюрюрге керек болду. Калгъан Кафказ халкла да Карабай-Малкарлыла да ердеден джазыв джюрюютюрге тырмашмагъанлары себепли кюлтюр байлыкларын джазывгъа кёчюргенде танг кесекни кеч калгъандыла. Бусебепден бир кавумадабият-фолклор материала унтуулғанда, бир кавуму да оригинал халларын тасетгендиле. Болса да унтуулмай есде туттуулған материала калгъан халкланы сукландырырча бир байлыкгъа, бир санга иедиле.

Кафказда 19-чу ёмюрню ахырына тувра етилген излемлени барына джуугъунтыш миллетлени излемчилиери бардыргъандыла. Муслиманикбыла биргелей келген Араб алфабетни дин тышы темалада джюрюютолгени бек кечикгенди, 19-чу ёмюрню ахырында джюрюютюле башлагъанды. Букёзювден Совет Революциягъадери етилген излемлени ортагъачыкъан текстлери не колдказма алманаклада не да дерги-журнал дегенчабасмаланы бетлеринде калгъанды. Джыйымдык, джетишимили бир Китаб халда басмаланмагъанды. Быланы бир кавуму 1930-лу, 1940-лы джылланы тюремели-сюргюнлю джашавунда тас болгъандыла.

Советлени кюнүнде халкны авзундан акыртын-асхак джазылып алыныргъа кюрешилген текстлени да бир кавуму сюргюн джылладатас болургъаджетгендиле. Аны кибик сөзлю адабият-фолклор материалланы азбарында тутгъан картланы асламы сюргюнде джашавдан юзюлгендиле. Сөзлю адабият

матерялланы ол картланы авзундан джазып алғырға күрешген ентелигентлени да бек көбю Екинджи Дюня Урушдан ызларына кайтмай калғанда.

Алай а сюргүнден кайтғандан сора, 1957-чи джылдан башлап сёзлю халқ адабиятны материаллары дагыда излем етилип джыйыштырылып тебирегенди. Бу излем ишлени ахырында ем Карабайда ем да Малкарда антологияла, джыйышдырувла (сборник), алманакла формунда талай китапла хазырланып басмалатылғанды . Болса да айтылған ишлени джетишимли болмагъаны, кёп сёзлю адабият-фолклор материалны (бир кавуму унтулған есе да) ентда халкны есинде-азбарында джашагъаны ажымсызды. Бюгюнлюкде сёзлю халқ адабиятны юсюнден илму-излем ишлени бардырылғанын билебиз. Джанғы джанғы чығармаланы басмаланганын да ешите биз.

Ахыр сёз болуп муны айтырға боллуқду: Карабай-Малкар сёзлю халқ адабиятбыла фолклорну материалларыны көбю джазывға кёчюрүлгенди, тас болурдан, унтулурдан корувланғанды.

Диаспорада джашагъан Карабай-Малкарлыланы бу затны юсюнден турумларына карасак, куванырча бир иш көрген кыйынды. Тюркияға кёчюрүлген мингле была карабайлыны арасында айтылған сёзлю адабият байлыкны текстлерин еслеринде-азбарларында тутған джюзле была саналған тамадаларыбызыны бары джашавдан юзюлгенди. Ала была биргелей бек кёп джыр, еопе, нартсёз, хикая-хапар, таурух дегенча адабият-фолклор байлыкла джоклук аламға катышғандыла. Бириңчи тёлю чаклы болмаса да аланы ызындан келген тёлюнүү ичинде бу сёзлю адабият материалланы азбарында тутған адамла бар едиле. Не келсин аланы авзундан бу затланы джазып алыр адам болмагъаны себепли ала да тавусулуп кетдиле. Бу сагъатда джанғыз гарабыз-источнигибиз сёзлю Карабай-Малкар адабият материалладан аз бир кесегин есинде тутған ючюнчю тёлюден бир увуч адамды. Бюгюн шахарлада джашагъан төртүнчю тёлюнүү ичинде айтылған матеялланы есине салғын джанғыз адам да болмаз. Сёзню былайында Ыжаланы Шерафеддинни (Шерафеттин Севинч) 1960-лы джылланы ахырында екинчи тёлюден картларыбызыны авзундан джазып алған джырларын есгертирge керекбиз. Китабыбызға ол джазып алған джырладан екисин салғанбыз.

Түркияда сёзлю Карабай-Малкар халк адабиятны материалларын бириңчи болуп джазывгъа көчюрюрге кюрешген интелигентибиз Дудаланы Махмут. Махмут Екинчи Дюня Урушдан алға, Карабайда джашагъан кёзювюнде "Карабай Илму Излем Институт" курагъан "ДЖЫЙЫШДЫРЫВ Курул"ну ичинде ишлегенди.

Лайпанланы Хамит бу курулушну тамадасы, Махмут да аны болушчусу болғанды (1936-1939). Германлыла Советлеге уруш башлатғанларында Махмут аскерге алынып фронтъа джибериледи. 1942 джылда германлылагъа джесир болуп калған джесирле была бирге Польшагъа еттиледи. Уруш бошалғандан сора, 1948 джылда джашавда калған кафказлы качхынчылагъа кошулуп Түркиягъа ётеди. Анкара'да Тил Тарих Джография факультедде устаз болуп ишлейди. Бу кёзювде билгенледен Карабай-Малкар сёзлю адабиятны текстлерин джазывгъа көчюрюрге кюрешеди. Түркияда Карабай-Малкар сёзлю адабиятны ески джырла, таурухла, нарт сёзле дегенча формларын билгенледен джазып алыргъа кюрешген кёзювюнде кеси джанғыз еди, болушчусу да джок еди. Нечюн десегиз, ол кёзювде Карабай елледе окугъан, джазгъан, интелигент дараджагъа келген бир төлөу джок еди. Карабай-малкарлыланы бары каранғы елледе джашай едиле. Анда мында бир адам окув алған есе да ала да кеси ишлери была кюрешген болмаса, бу затға ес бёлмегендиле. Сёзню қысхасы, источник куллук етерик танг кесек адам джашавда болғанлықъа аланы билгенлерин джазывгъа көчюрюлок окувлу адамланы болмагъаны себепли заман бошға ағып кетди. Болса да Дудаланы Махмут куру кеси мадар табып кюрешген кёзювюнде талай материалны джазып алғанды.

Дудаланы Махмут АБДге джерлешгенден талай джыл сора, мен Германияда ишлеген кёзювде аны была байлам курап андан джол джорук юрене тебирегенимде гара/источник адамларыбыздан джашавда калған адамны саны джокну джери еди. Рамазан да авур аврувгъа тюбеп тура еди. Еки джыл чаклы арабызда мектуп джюрюдю. Дудаланы Махмут 1950-ли джыллада Түркияда Карабай картладан джазып алған материалларыны барына джувугъун манга джиберди. Аны джанғыз тилеги, талпыву бу материалланы басмаланганы еди. Ахыр мектупларындан биринде алай джазгъан еди: "Фолклор ишибизни юсюнден манга джазгъан фикирлеринге кошула ма. Енди аланы барын, менден

булушлук излемей кесинг етериксе. Нечюн десенг, мени аврувум бек авургъа джетгенди. Ёпкемдеги туморну джайылгъаны белгили болгъанды".

Мени муратым да ишибизни бир кесек кенгертип, джыйгъан материалларыбызны китап халгъа келтирирге еди. Махмут тамаданы замансыз авушгъаны мени парализе халгъа келтирди. Талай заманнын джук етелмей турдум. Ем ахырында айтылгъан материалланы "Карачай Халк Адабиятны Юсюнден Излемле" аты была "Бирлешик Кафкасия" журналда басмалатдым. Басмаланган текстлеге туркологияны юсюнден илму излем етгенле уллу асыв бердиле.

Айтылгъан текстлени ачыкламала была китап халгъа келтирген проектим бара тургъанлай, журналда басмаланган текстлеге Кафказда басмаланган китапладан да талай текстни кошуп аланы барын Бирлешик Кафкасия журналны енчи санында басмалатдым. Былайdagы текстлени билгенледен джазып алгъан кыйын, Дудаланы Махмутнуду. Мени куллугъум текстлени басмагъа хазырлагъанды.

Текстлени юсюнден етилген ачыкламаланы мен етерге кюрешгенме. Махмут была мен хазырлагъан текстле была башха китаплада чыкгъан текстлени арасында көрүлген башхалыкلا, источник адамланы башхалыгъынданды. Былагъа "варяント" дерге тыйынчлыды.

Дудаланы Махмут была мени "Ески Джырла" атлы ишибизни културабызгъа куллук етерине ийнанабыз.

Дудаланы Махмут (Рамазан Карча)

Сылпагъарланы Йылмаз (Йылмаз Невруз)

ГОШАЯХ БИЙЧЕ БЫЛА КАНШАВБИЙ¹

Бий Бекмырзагъа тувъян еди тёрт улан,
Тамадаларыны аты Камгъутбий.

Елбуздук атайдыла екинчиге,
Аны кичиси да Каншавбий.

Тёртюнчюлери болады Гиластан,
Бары маҳтавлук керти бий.

Тамадалары Камгъутбий
Атха минип джюрювчю,
Екинчилери Елбуздук
ДЖесирликде чирювчю,
Каншавбий да келин отовда
Кызланы ички сёзюн биливчю,
Тёртюнчюлери джаш Гиластан
Сабанладан ешеклени сюрювчю.

Камгъутбий Гошаяхны кёргенди
Сабий кызыкланы ичинде,
Сейир арив бир кызык
Бир бузугъу болмай юсюнде.

Аны урлады Камгъутбий
Бир киши да кёрмеди,
Елджуртха келтирди
Биревге да билдирмеди.

Елтип аны емчек анасына бергенди
Заманына джетсе алымра деп.
Кёлюне да алай келгенди:
Катын етип отовума салырма деп.
-Анам, мени асырагъянча муну да асыра
Чырт кишиге кёргюзмей,

Баланг кибик койнуңа салып кара
Ел ешигинден киргизмей.

Емчек ана алып аны катына,
“Гошаяхбийче” атады атына.

ДЖер юйчюкню ичинде
Кёп тангла атады,
ДЖети джылны емчек ана
Кызылыны биргесина джатады.

Онджети джыл джетген күн
Барып аны алай көргенди,
Камгъутбий аны көргенлей
Ашхы катын боллугъун билгенди.

Кувандынан кесин тыялмай,
Кеси аллына да кюлгенди.
Камгъутбийни карап кёрюп
Гошаяхбийче сюйюндю,

Узаймайын ав атылып башына
Келин чепкенин кийинди.

Мен алгыы бурун Камгъутбийге баргъанма,
Кёп джашамай тулкатынлай калгъанма.

Карнашлары не етер елле
Камгъутбийден калмасам,
Елбуздук кара джерден капгъа ед,
Мен анга бармасам.

Сора мен Каншавбийге баргъанма,
ДЖюрек аврувдан а толгъанма.

Каншавбийни бар еди, емчек карнашы,
Гюргока бий, Хадагъужукну джашы.

Каншавбий куру да анга
Конак болуп барывчу еди,
Гюргока бийни бийче катыныны
Кёзю анга каравчу еди.

Бир күн катын Каншавбийге айтады:

-Сен аривса кёзюм санга карайды,
Нетейим, тыялмайма джаш джюргими
Мени джюргим санга тарайды.

-Сен емчек карнашымы катыныса,
Сени была ол ишни мен еталмам,
Гошаяхбийчени коюп
Мен сени была кеталмам.

Бу хапарны ешитип Гошаяхбийче

Былай айтып джылайды:

-Бахсанбашы тарак тарак каяла,
Ала бирбирине авгъа еди,
Мен джашагъан бу тар ёзенде
Кара канла джавгъа еди.
Гюргокалагъа барма сен,
Бийче бир палах етмесин,
Хыйны халмish биледи ол,
етген муратына джетмесин.

Гюргока бийни катыны

Сени бошлап коймаз.

Санга етерин етгинчи,

Сени канынгдан да тоймаз.

Каншавбийден тюнгюлюп бийче,

Боза была анга от бергенди.

Боза ичип мыйык сюргенлей,

Мыйыкларын колуна келип көргенди.

Муну кёрюп Каншавбий,

Генджа тайгъа миннгенди,

Кара мукут етип, сюрюп

Дагъыстаннга кетгенди.

Излей барып алайда
Бир уста катынны хапарын билгенди.
Ол катын айтды, Каншавбийни кёргенлей:
-Мен санга карамам, катынлыкъа алмасанг,
Сав етерге мен бойнума килеме,
Мени коюп сен юйюнге бармасанг.
Ол катынны алып,
Киргенлей коюнуна,
Каншавбийни мыйыклары
Ерлай келди орунuna.

Барды мени Гошаях деп
Узун санлы арив катыным.
ДЖюргимден кетмейди,
Узун кара чачлары.
Аны амалтын тас болдула
Бекмырзаны джашлары.
Муну ешитип катын да алай айтады:
Бар енди, джандан сюйген
Гошаяхынгы бир кёр,
ДЖыл кёзювюнге манга кайтып келмесенг,
Коркув барды, мыйыкларынг ентда тюшер.

ДЖыл кёзювюне джетгенинде,
Биягъы дарманымы капханма,
Ачывланып мыйыкланы
Колумдан атып чачханма.
Дагъыда айланып, биягъы
Дагъыстаннга качханма.
Каншавбий Гошаяхдан
Былай айтып тиледи:
-Мен ёлеме сени ючюн,

Сени кымыжа етип кёrmесем.
Ентда кайтып келирме
Бу аврувдан ёлмесем.
Гошаяхбийче уялды,
Уялса да не етсин.
Кымыжа катын чачын ийди санына,
Сюелди Каншавбийни аллына.
Ери, юйтюбунде джюрютдю¹
Чачын ииип сыртына.
Чачы джапды санларын
Бир затын да кёrmеди.
Каншавбийни мураты
Бир джарав да етмеди.
-Не етейим, тиширывну кымыжасы
Ерши болады, кёrsем кёлюм чыгъар еди.
Хар тиширывну чачы, Гошаяхча болса,
Тиширыв бары чачы была бугъар еди.

Каншавбийим тас болгъантда
Излейме да тапмайма,
Каншавбий кетгенли бир кечени
Белими тешип джатмайма.
ДЖыла джыла джарыллык,
ДЖарлы Гошаях.
Мен не етеме да
Кетген джолун кёrmейме,
Бёрю болуп агъачха кирмесем
калай етерими да билмейме.
Ким ёлор бу бийчелени
Кючлюклеринден кутулуп?
Каншавбийим тура болур
Бирледе джесир болуп тутулуп.

Каншавбийни излей излей
Кан чапханды еки кёзюме.
Нек ийнангани Хадагъужукланы
Кахме бийчени сёзюне.
ДЖыла джыла джарыллык,
ДЖарлы Гошаях.
Кел Карабач Карагашха барайык,
ДЖылай джылай Карагашны узунуна джарайык.
“Мен да джарылама, сен да джарыл
Карагаш” деп, джылайык.
Кел Карабач, карагаш’дан
Тёбен таргъа карайык.
Каншавбийим келе есе
ДЖюрюгеннге сорайык.
Келмей есе таралып
ДЖылай джылай турайык.
ДЖыла джыла джарыллык,
ДЖарлы Гошаях.
Айландык да Карагашдан атладык,
изледик да Каншавбийни тапмадык.
Каншавбийни тапмазымы билгенме,
Кюе бише ююме келгенме.
Карабач Каншавбий кетгенди,
Мундан озуп аргы тавлагъа.
Андан келтирир санга,
Накут, налмас, алтын савгъа.
ДЖук излемейме мен андан,
Алтын савгъасы сени болсун.
Каншавбийими карап, джангыз бир
Кёрмеклик мени болсун.
Кан кечивден ары ётгенди,
Генджа тайны ызлары.

ДЖарыла джылай калдыла
Боташланы сары чачлы кызлары.
Ала есегиз алыйыз,
Кабырымы Картджуртда салыгъыз.
Каншавбийим сени ючюн
Кёп кыйынлык кёргенме,
Айлана келип Карабайда
Аман была ёлгенме.
Каншавбийим сен келсенг,
Кешенеми кёрюрсе.
Мени тюзлюгюм бар есе,
Сен да менича термилип ёлрюсө.
ДЖылай джылай джарылгъанымы
Хапар етип айтырла Карабайны картлары.
Мени бу күннеге койгъан кабартылыш бийчелени,
Болгъа еди, бир да калмай артлары.

ДЖАНДАР²

ДЖандар ДЖандар, джанынг барсын Кябагъа,
Ит тамлыла джыйылгъанды Бабагъа.

ДЖандетлени джетешиги ачылсын
Ой ДЖандарны бизге тапгъан анагъа.
Кийиз буштук джувлла етип салалла,
ДЖандар ачгъан кезлик бычак джарагъа.

...

Тамлы аскер тав кошлагъа чапгъан кюн,
ДЖигит ДЖандар кой ышыра кетгенед.
Чартлап джетип Мурдухбашы Бабагъа,
Чубур кийген екевленни кёргенед.
Ызларындан карай барып джашыртын,
Аманлыкъа келгенлерин билгенед.
“Ала тосму екен сора джавму” дей,
Кой сюрювюн ыставатгъа сюргенед.
Ызы была кошгъа чабып гузаба,
Тамадагъа сувук кувгъун бергенед.
Кош тамада Амырханул’ Хусейин,
Алгъа чыгъып анга хапар соргъанед.
“-Ашхы улан коркар кибиң не кёрдүнг?”
“-Ешме Сыртда еки чубур кёргенме,
Сюрювюмю былай ертде сюргенме”.
Хусей кетди мийик чыгъып карады,
Отузсегиз тамлы аскер санады.
Кошларында казан толу сюлтери,
Ыставатда адам тилли итлери.
Итлерибиз авангыгъа улуду,
Кыйын күнде кошдан савут куруду.
Келеметни огъу джерге тиймейди,
Увчулуқдан башха ишни билмейди.

Ол кетгенди був атаргъа тавлагъа,
Атарыксыз койгъанд кошну джавлагъа.

...

Кош тамада гузабалай кайтады,
Ол Джандаргъа коркув хапар айтады:
“-ДЖандар, джаным, бизге болур болгъанды,
Тёрт джаныбыз тамлыладан толгъанды.
Карачайгъа мен атланып кетейим,
Халкыбызгъа кара кувгъун берейим.
Тик джолланы канатлылай ётейим,
Карачайдан аскер алып джетейим.”
ДЖандар айтды: “-Кошну коуп кетмезсе,
Кеч болгъанды аскер алып джетмезсе.
Сен кайтсанг да бек кечигип кайтырса,
Уялмайын калай хапар айтырса?
Андан есе кесибизни билейик,,
ДЖавгъа каршы бирге болуп тюбейик.”
Ол Джандаргъа енди джуват бермеди,
Андан кобуп кошдан джаллап тебреди.
ДЖандар анга ентда былай айтады:
“-Качма качма, хомух тувгъан Хусейин,
Кыйын күнде ой сен мени күсегин.
Ёлюгүнгю джувук тийре джуумасын,
Карачайгъа сенлей хомух тувмасын.
ДЖавну кёрюп джан джанынгы сермейсе,
Сабийлени кимге коуп тебрейсе?
Качар болсанг ак камангы коя кач,
Кетер болсанг ёзден бетни джоя кач.
Ит тамлыла алса мени арагъа,
Кезлик бычак саналырмы камагъа?
Карачайдан аскер алып келгинчи
Ит карижле мал коймайын сюрюрле,

Гитче уллу калдырмайын барысын
Елтип барып джесирликге берирле.
Арт айтырым олду санга Хусейин:
Арабызда чынар терек орамды,
ДЖер качмайын екибизден ким качса
Аны ичген ана сютю харамды.”
Хусей тентиреп нетерин билмейди.
Сора айтад: “-ДЖандар, джаным, карнашым,
Ой, качмайма, мен кувгъунга кетеме;
Булджумайын Каракайгъа терк барып
Айтъянымча аскер алып джетерме.
Хайда турма, кир бир кая урбуннга ,
ДЖаш кавумну джашыр терен дорбуннга.
Мал ичинде барды тейри кашха кой,
Юлюшюмю сен айыр да башха кой.
Тушман кёпдю мени барыр джолумда,
Керти нёгер ак камамды колумда.
Огъай ДЖандар ак камамы коялмам,
Аны ючюн ёзден бетни джоялмам.”
Хомух Хусей етген антын унутду,
ДЖамчысын да ол юсюне терк тутду.
Амырханны кызбай джаши кетгенди,
ДЖигит ДЖандар сав мадарын етгенди:
Кайынладан быкылыкла алгъанды,
ДЖаш кавумну кая раннга салгъанды.
Күтген малын коялмады джавлагъа,
Кой сюрювюн ургъан еди бавлагъа.
Батыр ДЖандар уят етди бугъаргъа,
Карачайны бедиш бетге сугъаргъа.
Тынгыламай качып Хусей кутулду,
ДЖарлы ДЖандар кеси джангыз тутулду.
Келемет да увгъа кетгенд тавлагъа,

Коян ызлап був тутады егери,
Кыйын күнде качып кетгенд, Джандарны
Юч ёзенден сайлап алгъан нёгери.

...

Кан чачылды ат джеринден башлыкъа,
Ой, нетейик, сабийликге джашлыкъа.
Джашлык басып ескермедин джавланы,
Сакламадык айрыланы тавланы.

...

Карабашул' итден тувгъан Махатчид
Тамлыланы тавкошлагъа юретген,
Кызылбекле была джашайды бедишилик
ДЖарлыланы ешиклерин тюп етген.
Сен баргъаненг ала была джашаргъа,
Карачайны кой аяклай ашаргъа.
Тамлылагъа бардынг есе не тапдынг,
Кара джерни авзунг толу юч капдынг.
Тамлыланы тав джоллагъа юретдинг,
Ёлюклерин чана была сюйретдинг.

...

Кюн батгъанлай тамлы джыйын келдиле,
Джаш Джандарны джангызлыгъын билдиле.
Умут етелле джаны савлай буваргъа,
Малгъа кошуп джесир етип куваргъа.
Башчылары алай айтып сёлешди:
"-Бизни кёрюп тавлу джашла качъанла,
Ыставатны ешиклерин ачгъанла.
Кошгъа кирип айран сусап алыгъыз,
Тёгерекге каравулла салыгъыз.
Сак болугъуз, кошда бетджан болмасын,
Ичинде да тавлу киши калмасын?"

...

Ала бизни тасхабызын билгелле,
Юслерине гебенекле кийгенле.
Ыставатны тамлы аскер басгъанды,
Авангысы кошубузну джапгъанды.
Бычагъыма еки билев тартгъанма,
Кошгъа кирип каты бетджан салгъанма.
Амалсыздан ешик артын сакладым,
Ал ючюсюн босагъагъа капладым.
Кезлик бычак кылыш кибик ойнайды,
ДЖигит ДЖандар ентда тёртню сойлайды.
Кошну ичин кан шоркала тарайла,
Ит тамлыла бир бирлерин талайла.
От салдыла аны агъач кошуна,
“Кюймем” дейди, батыр тавлу бошуна.
Мычымайын имбашына от джетди,
Ол, ёлгюнчю кюреширге ант етди.
Чартлап чыкды, кезлик бычак колунда,
Тушманлары мукут болуп джолунда.

Тулпар ДЖандар каплан кибик атылды,
Тамлы аскер ит джыйынлай чачылды.
Ашхы улан уруш тюзден кетмейди,
Кан тёкмейин быллай джигит ёлмейди.
Тоновчула тёгерегин алдыла,
Ушкок отну тёрт джанындан салдыла.
Кан куялла тавдан келген чарагъа,
Чачылгъанды сени канынг забагъа.
Ой егечинг ДЖулдуз тикген кёк чепкен,
Савгъа болуп санга келгенд джандетден,
Ит тамлыла санавсузлай кёп болду,
Кёк чепкенинг курч кюбеден бек болду.
Ол чепкенни чыркы сайын ок тийди,

Тулпар тавлу кызыл-ала кан сиди.
Онгсуз болуп Джандар джерге ийилди,
Тамлы сюрюв джан джанындан куюлду.
Енди аны тёгерегин алдыла,
“Быллай джигит” деп, тамаша болдула:
“Кеси джахгыз уруш коркув билмеген,
Джан чыкмайын джавгъа башын бермеген...”

...

Ёлюклерин джюклеп ёгюз чанагъа,
Ит тамлыла куюлдула Бабагъа*.
Бу кёзювде тавлу аскер джетеди,
Баба тарда качар джолну кеседи.
Сатанайды онов етген Бабагъа,
Хапар ештип келип кирди арагъа.
Тавлугъа тешип атды джавлугъун:
“Мен сюймейме хоншуланы джавлугъун,
Тышырывма хатерими кёрюгюз,
Тамлыланы ёлюклерин беригиз.
Чана толу ёлюк савгъа елтсинле,
Бедишликле итле кибик кетсинле.
Кызылбекле тав кошланы куртуду,
Ой, Карабай батырланы джуртуду:
Нарик, Чора, тулпар тувгъан Доммайчы,
Чекге джувук-сувук атлы коймавчу.
Мен таныгъан Наны была Татаркан,
Тушманларын катын кибик джылатгъан.
Менден салам Карабайда картлагъа,
Махтав болсун Джандар кибик джашлагъа.
ДЖети джавун савутсузлай ёлтюрген,
ДЖуртну атын былай ёрге кёлтюрген.”
Карабайлы анга каршчы турмады,
Колгъа тюшген тушманларын урмады.

Бу кёзювде Лаккуш башын кёлтюред,
Тамадагъа айтыр сёзюн билдиред:
"-Аскер калсын, мен юйге бир барайым,
Кимледиле тинтип иги карайым."
Алай айтып Бийчелеге киргенди,
Баш тапджанда ол, бийлерин кёргенди:
Кайгысызылай конак тёрде олтуруп,
Тёгерекни Нарт таврухдан толтуруп.
ДЖук сёлешмей бир кесекни тургъанды,
Тамлы бийни кёкюреқден ургъанды.
Нёгерлери хайран болуп карайды,
Бийче юйюн кан шоркала тарайды.

...

Бедишилкле ёлгенлерин алдыла,
Бетлерине кара тамгъа салдыла.
Тамлы кавум ёлюклерин елтдиле,
Чачув кучув ызларына кетдиле.

...

ДЖандар ДЖандар, джаныхг барсын Кябагъа,
ДЖетевленни туврап салдынг чанагъа.
ДЖандетлени ешиклери ачылсын,
Ой, ДЖандарны тулпар тапгъан анагъа.
Карнашынг джигит Лаккуш джылайды,
ДЖаны кюе кашларынгы сылайды.
"-ДЖыламачы мени хомух карнашым,
Сен джыласанг кёлюм такыр болады;
Кузгъун канат кибик кара сакалым,
Сенамалтын ак тюкледен толады.
Ёлюгюмю кабырыма кесинг сал,
Онгсузланы кая рандан бери ал.
ДЖашыргъанем быкы была ыраннга,
Тувгъан джуртгъа тейри мен тюз болгъанма."

...

ДЖЫЙЫЛГЪАН халк кулак салып тынглайды,
Ананг Даута алай айтып джылайды:
“-Нек баргъанек Мурдухбашы талағъа,
Дарман джоқду джюргимде джарагъа.
Ана кёлюм разылықдан толгъанды,
Ак сютюмден халал емген балагъа.
Кёк башлыгъын сиз тартыгъыз белине,
Курман болсун ол, ёсдюрген елине.”

...

ДЖандар ДЖандар, джанынг барсын Кябагъа,
ДЖайылгъанды шейит канынг забагъа.
ДЖандетлени кабаклары ачылсын,
ДЖылкычулу джигит ДЖандар балагъа.
Ой, джаныбыз курман болсун, кор болсун,
Сени бизге тулпар тапгъан анағъа.

ТАТАРКАН³

ДЖавумла джавалла, тав джалпаклагъа кёллеге,
Кувгъун келгенди, Уллу Карабайда еллеге.
Ныңытны башында сюеледи юч курук,
Дувут аягъындан чықды, ачы кувгъун кычырык.
Бир кавум джетди Карабайгъа, ычынып
Ысчаватны ётгенле, келедиле басынып.
Анда болур Батда улу батыр Татаркан,
Уруш түзде джавларын катынча джылатған.
Екинчиге Мука улу омак Байчагъар,
Кылычындан кызыл ала кан ағъар.
Татаркан бизден артық не етеди,
Алып джавну ийисин шыбылача джетеди.
ДЖав кёрсек а аллыбызгъа салабыз,
ДЖавгъа джетсек каныбызын алабыз.
Татарканның күндөз, излелле да тапмалла,
Ер джигитле анда джукламалла, джатмалла.
Иммолат да ёрге еңишге чабады,
Мадарсызгъа джетип ол тилин кабады.
Кеси миңен тору атны артыды,
Бийлигин саңтиян чарыкла была танытды.
Татаркан а джоловчулук алғъанды,
Кыйын күнде табылмайын калғъанды.
Ох ете, кеч ете екинчи күн келгенди,
Карап елде ол, киши кёргөндө.
“-Анам, дегенд, елибиз кайры кетгенди,
Карайма да бизге зорлук джетгенди?”

Анасы да аңа алай джуват етгенди:
“-Иш заманыд билесе, бары ишге кетгенди.”
“-Анам, тюнене койчу кошда калғъанем,

ДЖАЕУР уруп, онгсуз колайсыз болғанем.
Ертден была сюрювчюле копғанча,
Ашыгъып мен, ертде туруп кетгенме,
Тоһтамаздан ат сюре, дженгил джол ала
Бек ач болуп, уллу инджилип джетгенме.”
“-Ийген койларынгдан етгенем курманлық,
Да сен а колайсызгъа джетгенсе сав каллық.
Андан саңа толу юлюш койғанем.
ДЖАНСЮЕГИНДЕН, куру кесим тойғанем.
Юч ёзенден сени юч егечинг джетдиле,
Ала джылап саңа уллу алғыш етдиле.
Юч егечинг ючюн ашап куванып кетдиле,
Калғанчыгъын да биргелерине елтдиле.
Саңа юлюшдю, джаврун была башджарты,
Ашай тебре, ол тюлдю ашарыкны арты.”
Татаркан джаврунну сындырып юч канды,
Елни кайда болғанын аја карап тапды.
“-Анам, -иш заманыд- деп мени джубатма,
Керек күнде, мени енишге каратма.
Берген сютюп была ой сенден тилейме,
Болушлусун билдир, манга буруп айтма.
Атланып ыzlарындан гузаба джетерикме,
Кувгъунја кетген аскерни узайтма.
“-Калмазлықса джаным” дейди, аны анасы,
ДЖИГИТ Татаркан Карабайны каласы.
“-Дувут джалпакны Кызылбек аскер алғанды,
Елибиз да кувгъун етип куралғанды.
ДЖАЛПАК кыллы калмай, ёзеннеге да киргенди,
Катынны кызын джаланаяклай сюргенди.
Емчек ананг бараед, кызгъан ийнекча ёкюре,
Кызылбекле караелле, джесирлеге джекире.”
“-Анам биғече бир джарлы джашчық көргенем,

Ол джашчыкъа чабырларымы бергенем.
ДЖокмуд маңа, ерик ашагъан чабырлық,
Калмагъанды енди, рахатлық сабырлық.

Чабырлыкны ува, чаба джорта кетгенди,
ДЖолда ерлай еки чабыр етгенди.
Тав джолланы ол, канатлыча ётгенди,
Аскерни ысчават сыртында джетгенди.
ДЖигит Татаркан алагъа алай айтады:
“-Катын кыз кёрмейме, малларыгъыз кайдады?
Ызларындан келгесиз, кувгъун етип ёрелип,
Мадар етмей нек турасыз, ысчаватха тирелип?”
“Кызылбекле сувну ётюп, турмай качгъанла,
Джаңыз кёпюрню да калдырмайын чачгъанла.
ысчават шоркала бизге джол бермейди,
Тамадабыз Иммолат ‘енди ызыбызгъа’ дейди.
Ой, кара чавкалача былайгъа джыйылгъанбыз,
Етерибизни билмей нечик калгъанбыз.”

Татаркан уланланы еркечлерин айырды,
Еки етегин бүрек башындан кайырды.
ДЖан аямай тушман была кюрешге,
Бёлек уланны алып, кетди бетни енишге.
Чаба джорта тёбен джагъагъа джетдиле,
Ёрелешип ала, онов-кејеш етдиле.
ДЖантавларын сайлам етип алдыла,
Бирбирине кошуп тюйомчекле салдыла.
Татаркан белине джантав байлайды,
Канлы урушћа ер джигитле сайлайды.
Балавуз чыракны башлыгъына салады,
Алтынлысын да ол, колуна алады.
ысчават сувну чабак кибик джырады,

Мычымайын аргыы джагъагъа барады.
Ызыбыла калгъан джигитле да ётдюле,
Кызылбек джыйыннга ала джуувук джетдилем.
Татаркан от джарыкны ерлай кёреди,
Аскерине да тохтав буйрук береди.
Алгъа ётюп кеси, ышырыла тебрейди,
Бавурлана келип, тасхаларын тергейди:
ДЖесирлени кая дорбунја атханла,
Кеслериди да тогъай айланып джатханла.
Татаркан карайды да каравул кёрмейди,
Емчек анасыны, уяв болгъанын еслейди.
Чакинчикча ишанја кычыра башлайды,
Емчек анасы коркуп есин ташлайды.
ДЖарлы катын кутас чачын тараиды,
“Кёпдюле” деген маталлы анга карайды.
Татаркан да кара сакалын тутады,
Карывларын ажымсыз танытады.
Кызылбеклени тасхасын билип кайтханды,
Ашхы уланлагъа ашхы хапар айтханды.
Татаркан ентда еркек кузгъунча кычырды,
Кыркылгъан койгъа джыйын джаллы ычхынды.
Сютден тойгъан марка козулай ойнатды,
ДЖетгени была кан гыртчыла чайнатды.
Колларына агъач курукла алдыла,
Кызылбеклени юслерине салдыла.
Тав камала кёкюреклеге чанчылад,
Мурдар канла кёнделеннге чачылад.
Кызылбекле излегенлерин тапдыла,
Екевден арысы кара джерни тапдыла.
Кулакларын кесип ол екевге бердиле,
“Тергев болсун” деп, еллерине джибердиле.
Тутмакланы еркин етип кайтдыла,

Дувут елге барып хапарларын айтдыла.
Ысчаватда ачы барды гара джок,
Алботланы Зулияда бирден сора джара джок.
Батда улу джигит тувгъан Татаркан,
Арыгъан джашлагъа салды ол аркан.
Бёркүнде балавуз чырак джандыргъан,
Ысчават сувну кызыл канја бардыргъан.
Манс джетмейди Татарканны белине,
Ол бет тапдырды, Карабай деген елине.

УВЧУ БИЙНЁГЕР⁴

Бийлени бийи Гездохну уланы Бийнёгер,
Карнашынг Умар сени ит аврувдан авруйду.
Анга джаарык ак маралны сютюдю,
Аны тутарык анакарнашынгы итиди.
Бийнёгер барды анакарнашына ит тилей,
Ала аны анда конак кибик кёрмелле,
Марал тутаргъа бир ит кючюкню бермелле.
Мал керек есе сюрювюмю еки бёлейим,
Ат керек есе “аджир юлюш” джылкы берейим,
Муну была сени егечден тувгъан кибик кёрейим.
Алай айтгъанында Бийнёгер сёлешди:
-ДЖюрюрге унамайды минген атымы аягъы,
Малынг алай кёп есе ананга айлансын түягъы.
Качтан качгъа сен бизге салып келсенд,
Малларымы зекятын санга берирме,
Аны была сени ана карнаш кибик кёрюрме.
Андан кобуп Кубадийлеге мен келдим,
Ала мени конак кибик кёрдюле,
Сёз салмай еки ит парийни бердиле.
Аланы алып ёзен аягъына тебредим.
Уллу Бахсанны мийик тавларына ёрледим.
Ана карнашындан ой ит тилеген ит болсун,
Мени джавум да Бийнёгерлей тюп болсун.
Ол андан чыкты, кийикле болгъан тавлагъа,
Чартлап чыкды юч аяклы марал аллына,
Аллай тюбесин тейри мени джети калльима.
Сюре кача ала ёрледиле мийикге.
Ары чыкгъанлай тубан басты, чарс болду,
Ак маралы кёз турасындан тас болду.

Дагъыда карап Бийнёгер аны кёргенди,
Тюз кийик болмагъанын да еслегенди.
Аны мюйюзлери ёпке тишлеген тиш кибик,
Аяклары кёпчек тикген миз кибик,
Бет түрсюню тойда тепсер кыз кибик.
Бийнёгер айтды: сен шайтанмыса джекмисе?
Сен марал есенг мени алтынлымы атма кой,
Дарманнга керекди, емчегингден еки тартма кой.
Марал джуватгъа ма бу сёзлени сёлешди:
-Ай Бийнёгер, сен излеген марал мен тюлме.
Мен санга тохтап алтынлынгы атдырмам,
Дарман тары деп емчегимден тартдырмам.
Мен Апсатыны Фатима деген асхак кызыма,
Тилеп айтама кайтып кет, енди ызынга.
Дагъыда Бийнёгер аны коймай сюрюп тебреди,
Аны ызындан мийик каялагъа ёрледи.
Дагъыда кийик ызына айланып сёлешди:
-Келме Бийнёгер, ызыма кесим кайтырма,
Енди тохтамасанг, санга ачы каргыш айтырма.
Бийнёгер айтды:-Атангы аман кёзюне,
Еталлыгъынгы сен манга аяп калдырма,
Мен тынгыламам сени сёлешген сёзюнге.
Сора ак марал ма былай айтып башлады:
-Сен джашлыгъынгдан бизни етибизден тоймадынг,
Биз хариплени тавда джашаргъа коймадынг.
Енди тынгыла, бир еки каргыш айттайым:
Сени тёбен джанынг терен болсун терк болсун,
Огъары джанынг джип аркан джетmez так болсун,
Еки кёнделенинг джыпчык ётmez бек болсун!
Муну ичинде сени джашар кюнюнг кёп болсун.
Сени етингден каргъа кузгъун тоймасын,
Енди бизни койсанг, ДЖаратгъан Аллах коймасын!

Ол сагъатдан тав тубан болду, чарс болду,
Муну кийиги көз туврасындан тас болду.
Огъары джаны джип аркан джетмез так болду,
Тёбен джаны да терен болду, терк болду,
Еки кёнделени джыпчык ётmez бек болду.
Обеш кюнню ол кая ранда джашады,
Билек етлерин калдырмай кесип ашады.
Увчу итим манга карап юргенинде,
Кая ранда кыйынлыкны кёргенинде,
Бутларымдан кесип анга ашатдым,
Онбеш кюнню аны была джашатдым.
Бу кувгъуннга елле копдула, халк келди,
Карнашы Умар муну кая ранда еследи.
Узатсала да джип аркан анга джетмейди,
Умар аны катындан узак кетмейди,
Ол Бийнёгерден “тюш” деп тилейди.
Бийнёгер а тургъан джеринден тепмейди.
Умар анга дагыда былай айтып кёреди:
-Сен тюшмесенг санга етерими айтайым;
Уллу кызынгы мен кюн чыкгъанда сатарма,
Гитче кызынгы да елтип кюн батгъанда сатарма,
Кёз туврангда катынынг была джатарма.
Бийнёгер айтады: ол сёзледен хайыр джок,
Кесинг кёресе мындан тюшерге мадар джок.
Бабугейде джанымдан сюйген тос катыным,
Анга барсанг, ол маја кысгъа джетеред,
Бери келсе бир мадар манга етеред.
Тос катыннга атлы кувгъун кетгенди,
Ешигендеги джолуна сувук хант етгенди,
Сюйгени ёлген джерде джанын берирге ант етгенди.
ДЖетип Бийнёгерге ол былай айтып кычырды:
-Хомух болгъанса, бийлени бийи сюйгеним,

Тансык болгъанма чартлап чыгъады джюрегим.
Санга келгенме еки бутуму ат етип,
Колларымы аланы сюрген камчи етип,
Кёзлеримде джыламукладан тамчы етип.
Узаталсам санга джетеред билегим,
Кабыл болсун сенге етген тилегим.
Тюше есенг тюш бери; анда калсанг а,
Ёлюгүнгү кая ранда кара кушла ашарла,
Сойген тенглерип кюе бише джашарла.
Алтынлыңы бурнундан тутуп быргъачы,
Юсөндеги мен тиктен дарий кёлегинг,
Тешип алда кёзлеринге чырмачы.
Кесинг ойнавчу мени ак мамуклай ёшюнүм,
Ачып турама, енди манга айлан да чынгачы.
Муну ешитгенлей, бийнёгер копду джан кирди,
Алтынлысын бурнундан тутуп быргъады,
Кёлегин да еки кёзюне чырмады.
Ызыбыла кеси кая рандан чынгады.
Ёрге чыкса да керти темир ыргаклай,
Чачылып тюштю, хычыннга салгъан джуммаклай.
Тос катыны ол ишни кёрюп тургъанды,
Кеси джюрегине джити кыптысын ургъанды.

ГОТМАН УЛУ ИЛЯС⁵

Кетип бара ем Кобан Ёзенни мен, Пабескеме джолума,
Карабаш Адемей ой салам берип тюбеди мени аллымса

-ДЖолунг болсун Иляс, деди, кайры бараса, адежинг болмай бошуна?
Ёпкелегенми етгенсе джигит, сен нек келмейсе кесинг танывчу кошума?
Нечюн сюрмейсе джаным, сен алгын кибик ой сарыкулак голчула?
Аланы берир едим тейри, ой уллу Морхда мени мюлк джер алған борчума.
Мени ол борчдан кутхарсанг Иляс, керти сёз болуп сени балам кибик
кёрюр ем,

Тамада кызымы тейри, мен Хубийлагъя калынсыз келиннеге берир ем.

Минивчю кёк атынг арык кёреме, семирсин, кыстап койсанга,
ДЖылкыма кирип а кара тору касбарладан сайлагъанынга консанга.
-Айып етме ДЖюйосхан, ол арык кёрюнсе да кеси тай буваздан тувгъанды,
Сарыкулакланы да аргы Гергинден, тейри ол джюзле была кувгъанды.
-Алай есе Иляс, ол бизни кошда сени еки джигит саклайла.

-Сиз айтгъан болсун **Джюйюсхан**, ол джигитлени камчи урувлары калайды?
ДЖАНГЫ тенглени ким болғанларын билирге көзюм карайды.

-Аланы бирин сорсанг, ол кесибизни чанкаладан Базайды,

Екинчисин айтсам а емчек карнашым ой тулпар тувгъан Тү

Базай джолгъя чыкса, куру кайтмайды катындан кыздан уялмай.

Түвдүнү сорсанг а ол джибермейди тейри, учгъан күшдан тюк ал

Алайдан кетдиле была, Пашинскеге ой Пабескени джолуна,

Давдан кутулуп тюзлюк қагытны Иляс алғын еди колуна.

Андан кайтып ала Карабаш улуну кой кошуна тюшдюле,

Мында джыйын болуп еки юч күннү ойнай күле ичдиле

Ильяс Базай, од джигит Тувлу енли шөх болдула танышып

Карабаш Алемей да күрөшө ели быланы атланлырыргъа ашы

Атданыда быда ишек ирк кесип ой джод азықға хант етип

Бири ёлген джерде бири сав калмазгъа, хамайыл алып ант етип.
Была тебредиле енди, Гегин хоторланы ой тувра тутуп джолуна,
ДЖувук джетерге Иляс гёрохун алгъан еди, таяк орнуна колуна.
Темир бурувланы чачып ёгюз сюрювню колгъа етип сюрдюле,
Алай болса да тейри, оруслула да хапарны дженгил билдиле.
Быланы ызларындан ой савутланып джетдиле, кысха кирдиле.
-Ой Иляс, деди Тувду, ой Орус аскер тёгерекни алгъанды,
Мындан кутулур ючюн бизге джангыз бир мадар калгъанды:
Гегин казакла огъурсуз боладыла, козгъалгъандыла качайык,
Быланы кояйык да Андрюкада темир калаланы качайык.
Тутсала бизни була, тейри тишлик койлай соярла,
Ёлген ёлюбюзню елтип муслиман тапмаз бир аман джары куярла.
-Ей хомух Тувду, ырыслагъан етеме, киши быллай сёзню айтырмы?
Сен билмеймисе хомух, адетим тюлдю мени быллай джерде бугъаргъа,
Нёгерлик етигиз, ашхы улан, бу гявлурланы ой ызларына куваргъа.
Ок тийгенди, ол каплан кибик тейри, еки джанын сермеди,
Хомух тенглери качгъан едиле, катында адам кёрмеди.
Тубан басгъанды уллу Амгъатаны аджаша баргъан джолундан,
Ок тийгенинде чартлап кетгенди, алтын сагъатынг койнунгдан.
Канджал иегилеринг Иляс, карт болгъанса да Орус окланы тутмайды,
Кандагъай билеклеринг кёк шавлухунгу тартып джюгенин джыймайды.
“-Ок тийгенди ёлеме” деди, кара джамчымы мени юсюме атыгъыз,
Мени хапарымы барып Карабашланы ол карт офицерге айтыгъыз.
Ой ок тийгенди джашла, ёлюп барама, мени омуравумдан белимден,
Айрылып барама енди ол Хубийлада мени тукумумдан елимден.”
Кимге калды Иляс, уллу Абукладан сени сайлап алгъан катынынг,
Кимле юлешелле, сени Кябагъа асырагъан ой машок толу алтынынг?
Мындан баргъан едик, тейри Илясны алгъа салып ал етип,
Андан а кайтып келебиз, джаным, ой кёк атына сал етип.
ДЖинегей бойнунда киши табылмайды, кан бусхулланы джуваргъа,
Сен джазык единг Иляс, Хубийланы ол тынч Муссадан туваргъа.

АЗНАВУР⁶

Уллу Кабартыда болур, быллай ёхтем ёсген джаш бийле,
ДЖаш болсала да бири калмай бары баш бийле.

Ала качдан джазгъа тогъуз атны ат джаравгъа такдыла,
Нохтагъа салып ала атланы зынтыбыла бақдыла.

“Минерикбиз” делле, тал чырпысы джаз келип чакгъынчы,
Атларыбызын бут етлери сыртларына качгъынчы.

Кайиш джарав болуп, талчыкмайын узун джолгъа чапхынчы,
Бизге тоһдав джокду, Ногъай джылкыланы кёбюн тапхынчы.

Ой тура туруп джаз болду, таш башлары чақдыла,
ДЖашла тогъузу да беллерине савут саба такдыла.

Аланы атлары да джарав болду, талчыкмайын чапдыла,
Ала бара барып чегет ичи бир талагъа кайтдыла.

Тамадалары Кайтук улу джаш Хамзат айтады:

-Биз атланабыз тав джерлөгө, джолустабыз кайдады?

Картладан ешитгенме, аллыбызда чегет калынды, тав кёпдю,
Барлык джолубузну кёп джерледе кесер кибик джав кёпдю.

Бийлени ичинде Кичибатыр тавлу кыздан тувгъанды:

-Мен билеме, дейди, тавлу болуп бу джоллагъа кан уста,

Ол Ийбак улу Азnavурду, юйден кетмей табылса.

Муну ешитир ешитмез нёгерледен бири туруп айтады:

-Бизге тавлу болуп джолусталык етер киши кайдады?

Ол тавлу есе, тавлу бокну джолустагъа алмайык,

Ол керек тюлдю, тенглик етmez, аллыбызгъа салмайык.

Ачывланды Кичибатыр, мынга джуват етеди:

-Хей еркек катын, тавлудан джигитлеринг кайдады?

Ол тавлу болса да, джашлыгъындан ат белинде ёсгенди,

Ол сени кибик кёп чыгырны уруп башын кесгенди.

-Давлашмайык, дейди, Кайтук улу нёгерлөгө айланып,

Мен да ешитгенме, Азnavурну батырлыгъы айтылып.
Аны Азnavурдан дагъыда башха аты барды: “Саврусхан”,
Ногъай джылкыланы кеси джангыз тавгъа сюре тавусхан.

Ала кетедиле, Азnavурну тавла ичинде елине,
Барып тюшедиле, карт Ийбакны юйюне.
Хапар бередиле конакбайгъа, келгенлерин билдире,
Чыгъад алларына карт Ийбак, гулочуна таяна.
-Аха хошкелдигиз, н'айланасыз быллай ашхы джигитле,
Атларыгъыз да узак джолгъа чыдар кибик джюрюклө.
Колун туталла, джаш Хамзат айтад картгъа хапарын,
“Билдими екен, дейди, бу ески карт атланы чабарын”:
Биз атланнганбыз кишиликни сынар ючюн узакгъа,
Тюшюп калмаз ючюн джавларыбыз джолгъа курлук тузакгъа.
Бизге керек болад, коркмай джюрюр, тенглик етер джол уста,
ДЖашынг Азnavурну берсенд бизге, келmez коркув урушта.
-Ай медет, дейди, карт Ийбак Хамзатгъа джуувапгъа,
Азnavур кетгенди, кайынлары Абайлагъа конакгъа.
Айлык уча барды, ол андан джуувуклада кайталмаз,
Той оюн битгинчи тенглерине “кетеме” деп айтальмаз.
Ол андан кайытгынчы коңагъымсыз Кабартыны бийлери,
Иги хоншулагъа Азnavурну ачықдыла юйлери.
Бал бозасы барды юйбийчени, биз тартайык ойнайык,
Сизни атлагъа да джем салынсын, ат орунда багъайык.
-Савбуолугъуз, дейле, калалмазбыз Азnavурну тапмайын,
Бизге тохтав джоқду, ол батырны аллыбызгъа салмайын.

Ала барадыла Абайлагъа, коңак болуп тюшелле,
Бир бёлек күннү ала анда тойгъа оюннга кирелле.
Ашай иче келип таныталла ала анда кеслерин,
Сёлеше келип ангылаталла Азnavургъа дертлерин.
Азnavур джаратмайд, коңакланы быллай чуюре тилегин,

Аны быллай ишле алгын кибик учурмайды джюрегин.

Алай болса да ол бузалмайд конакланы кёллерин,

Есине тюшюред, Кабартыда джандан сюйген тенглерин.

-Мен баралмам, дейди, мени юйде карт атама

сорулмай,

Узак джолға кетсем, калыр анда кёп сабаным орулмай.

Еркинлик алайым мен атамдан, сизни была кетерге,

Сизге сёз береме Отлукташда ызыгъыздан джетерге.

Мындан кетедиле джаш бийле, Отлукташға джол тута.

Азnavурну да джолда бара, сағыш тюшед башына:

“Мен калай болайым, быллай увак тюеклеге джолуста,

Тенглик еталмазлық, Кабартыны быллай тели джашына.

Узақдан карап ногъайлыла ак атымы кёрселе,

Ала менден коркуп күрөш етмей юйлерине кирселе,

Сора джаш бийле да джылкыланы колай колай сюрселе,

ДЖанғыз кеслери бу хорламны етген кибик билселе...

Быллай иш болурму, кёргөздөңле джашла керти джигитлик,

Кыйын урушлада танытсынла мени кибик кишилик.

Ат савут сыналмай билинирми бир адамда джигерлик,

Ак атны коярма, бир башхасың бу кёзювде миниллик.”

Азnavур келеди, атасына былай хапар башлайды:

-Атам мени, дейди, Кабартыдан джаш джумушға тилейле,

Бир бёлек болуп джаш бийле джолустагъа кел, дейле.

Атасы айтады: -Сен барлықса джигитлени джолуна,

Аллах сав келтирисин джашым сени, карт атанғы колуна.

-Ак ат карт болғанды, ол енди алгын кибик чапмайды,

Тот болғанд алтынлым, ол енди алгын кибик атмайды.

Сен еркинлик берип авушдурсанг ушкогуму, атымы,

Башха атгъа минерме, ушкок барды, аман тюлдю атыву.

-Огъай, боллук тюлдю джашым, дейди, Азnavургъа атасы,

Сени ушкогунгу атынгы да джоқду уллу хатасы:
Ак ат карт болса да аны озар бу джуртлада ат джоқду,
Тот болса да алтынлынг, андан узак атар ушкок джоқду.

Азnavур чыгъады уллу юйден, отовуна киреди.
Аны катыны дуния ариву Абайкызы Джансарайды,
Кутас чачларын хар күн сайын ол юч кере тарайды.
Юсюне башына сабийликден дарий гемха киеди,
Кеси да обурду, чыпчыкланы коймай тилин биледи.
Ары кирир кирмез ол кесини кёзюн кашын тюеди.
Муну былай кёрюп: -Не болғанды санга, дейди, Азnavур,
Авругъанмы етесе, не да бармыд башха кайгы бир давур?
Мен атланама, курулланы· хазыр етип бер колума,
Дува етериксе, чырмав чыкмаз мени узак джолума.
Джансарай айтады: -Мен бералмам курулланы колунга,
Насыбым тартып мен иялмам сени коркув джолунга.
Тюшомде кёргенме, келлик кара пушувланы,
Келтирип кёргенме, ағъач атны атабызын джашина,
Мен сувлай тёгеме, джыламукларымы етген ашыма.
Кесинг сёз бергененг, мындан ары урушлагъа чыкмазгъа,
Мени джюрегими мындан ары кайгыбыла джыкмазгъа.
Атанг карт болғанды, кёп малынга карап кишинг джок,
Джашларынг сабийди, узак джолгъа кетер кибик күнүнг джок.
-Сен нелер айтаса, тюш деген кечелени бөгъуду,
Быллай тюшге ийнаннган, картла айтгъанча адамланы джогъуду.
-Нечюн карамайса, джыламукдан толған мени кёзюме?
Тюшге ийнанмайса, тыңгыла сора мени керти сёзюме:
Айтгъанын унутма атабызыны, дуния кёрген картынгы,
Сен авуштурма, кёп сыналған савутунгу атынгы.
Егечингден тувған Мырзаканнга аны тайын бергенсе,
Ол анга минсе, башха атланы сюрюп дженгил джетmezми?
Ол караногъайлы танымайын сени уруп кетmezми?

Сора башха ушкогунг, алтынлыча үзакдагъын ууруму,
Быллай савут была ер киши джавну аллына туурму?
Азnavур айтады: - Катын онов келмез ерни ишине,
Сен ышанмаймыса, киши дженгmez мени уллу кючюме?

Керти да батырды Азnavур, не аз да коркув билмейди,
Ол атха минсе, атны белин джая кибик бүгеди.
Ол сувгъа кирсе, сув чабактай тюбю была джюзеди.
Ол кеси ишине башхаланы оновларын сюймейди.

Енди ачувланад Азnavур, Джансарайгъа кызады,
Кара кюбюрню ачама деп, киритин да бузады.
Ол артмаклагъа от ок салад, болур кибик джолуна,
Алтынлыны коюп кара ушкогун сермеп алад колуна.
Ол юйден чыгъяды, Джансарайгъа “савкал” демейин,
Ол чынгап минеди ак атына, ёзенгиге тиймейин.
Джансарай да айтады: -Сөзлериме кулак салмай бараса,
Сени миннген атынг батмаксыз каты джерге катылсын,
Тутхан ушкогунг джавну уралмай аман джерде атылсын.
Сени мында тыймай, чюйре джолгъа атландыргъан атангы
Джыйгъян уллу мюлкю, тюп болуп күш тюгюнлей чачылсын.

-Быллай кёп каргъама, дейди Азnavур, Джансарайгъа бурула,
Аджалы джетмесе, адам дженгил ёлрюмю урушда?
Сора юйде олтурсым, Аллах манга узун ёмюр берирми?
Келген конаклагъа Ийбак улу ётюрюк сёз берирми?
-Мен каргъамайма, джаратхан Аллах сени каргъасын,
Еки уланчыгъынг “atabыз” деп, джолгъа карап джыласын.
Тели уланларын Кабартыда тыялмагъан бийчеле,
Ала мени кибик юйлеринде кара күнле сынасын.
Сен кетер кетмез кебининги хазырларма бичерме,
Мен джумушчуму, “чувутлудан кара атлас ал” деп иерме.

Сен ёлюп келсөнг, мен юсюме джыллык кара киерме,
Ах джылай джылай мен ёлгүнчю кёмюр кибик кюерме.

Камчи урады Азnavур, шыбылача тавушу,
Күшлай учады, джел ете тюбүндеги шавлуху.
Анга тыйғыч болмайд тав джолланы тиги была авушу,
Калай чыкмасын быллай атны сав дуниягъа тавушу?
ДЖолда кетип бара, ДЖарашды улу Сослан түбейди аллына,
Быллай оғырсуз джолуксун мени джети каллымса.
Бу кеси да Ийбакны егечинден тувгъанды,
Аны джолун кесип Азnavур бытай айтып бувгъанды:
-Калай иги болду карнашым, бүгүн сени келгенинг,
Уллу джылкынгдан джоқду манга ёмюрюнгде бергенинг.
Ак атымы ал да, бизге барсанг джылкылагъа кыстарса,
Бер манга атынгы, кошха барсанг башха бир ат тутарса.
Сослан карайды сейир болуп Азnavурну көзюне,
Ол ийнанмайды, накырдады деп, карнашыны сёзюне.
-Хапарым уллуду дейди, Азnavур, артда айтырма кесинге,
Бир оюн ойнаргъа бу джол тюшгенд мени есиме:
Уллу Кабартыдан бий конакла Отлукташда саклайла,
Заманым джоқду, тюш атынгдан мен джолума кетейим,
Кечиксем айыпды, мен аланы кёп саклатмай джетейим.
-Ана карнашыма атымы кой джанымы да берейим.
Оюннга барсанг да керек болур, савутну атны игиси.
Сен джанғыласа, нек койғанса алтынлынгы юйюнгде?
Болургъа керек ед узак джолгъа ак атынг да тюбүнгде.
Сени шавлухунга кайдан джетсин тору атымы чабыву,
Кеси да гёбелди, атлык етmez уллу есе да карыву.

ДЖерин каплайды тору атха, Азnavур кетеди,
Ол мычымайын джаш бийлени джарты джолда джетеди.
Сейир болады, нек барагла джашла бытай акырын,

Бийлени бири да джыртып болад аягында чарыгъын.
-Мен кёреме, дейди Азnavур Хамзатгъа джетише,
Тайлыкларындан сизни атла тюз джерледе ёсерле,
Ала тав джоллада узак бармай ташсынырла, чёгерле.
ДЖылкы сюрсенд да иелери ызындан кысха джетерле,
Сора аягъына чарык киелмеген нёгерле.
Ёмюрлеринде ушкок оту ийисгемеген джигитле,
Бир уруш болса, джав аллында была калай етерле?
Ешитирге сюймейди тыш адамдан бу сёзлени Хамзат,
Хомух тенглерине ол джол узуну кеси да чамланат.
-Болур болду, дейд ол, кайталмазбыз джолубуздан ызына,
Калай кёрюнюрбюз уялмайын Кабартыны ызына?
Кёп болмаса да Ногъай бийледен бир бёлек сюралмай,
Савутларыбыз да уруш болуп колубузда сыналмай.
Калай ангыланннықды уруш етмей ушкок отну ийиси,
Калай таныллықды кюреш болмай еркишини игиси?
Была чаба джорта талай кюнню джолларына баралла,
Сора, кече была Ногъай джылкыланы табалла.
Айландыралла сав джылкыны, тавгъа буруп сюрелле,
Ала кюн кызаргъа Бийчесынны тёбен джанындан кирелле.
ДЖук кёргемеген джашла, быллай ишге куваналла кюлелле,
“Ногъайлы кызбайды, бизге каршчы келалмаз” деб, билелле.
Андан келе келип бир дуппурда ат иелле, тохтайла,
ДЖылкы талчыкгъанды ач болур, атла бурун салып отлайла.
Минген атларыны бир кавуму джатып солуиду, копмайды,
Быланы барын Азnavур барып кёреди, джоклайды.
-ДЖашла сизни, дейди, атларыгъыз арыгъанды битгенди,
Аркан атайык да джылкы ичинден джангы атлагъа минейик,
ДЖолубуз узунду, кёп джатмайын тавгъа джуувук кирейик.
Бир екибиз да артха тохтап, келген кетген билейик.
Мынга джуувап береди Хамзат: -Ашыкгъанлык етмейик,
Атла солусунла, биз былайда джангы атха минмейик,

Заманыбыз барды, биз джылкыны енди каты сюрмейик,
Ногъайлышадан коркуп керексизге тавгъя ташгъя кирмейик.

Ерке бийлеге енди аны сёзю ётmezин биледи.
Локум ашайдыла джаш бийле, артмаклагъа узала,
Тоюп джаталла кеслери да джамчылагъа чырмала.
Азnavур уявду, тёгерекге бёрю кибик карайды,
Хамзат да джылкыланы кёзю была санайды.
Ол санай келип еригеди, кёкге карап еснейди,
Ол джарык кёкде, тёбенледе бир кара тубан еслейди.
Азnavур айтады: -Ол тубан тюлдю, башыбызгъя джунчувду,
Бизни ызлап келген Ногъай аскерден чыкгъан тылпывду.
-Келирлеми коркмай кюндюзгю күн бизге Ногъай чанкала?
Тубан башында нек учалла ёрге енишге чавкала?
-Ол да чавка тюлдю, деп Азnavур анга джуват береди,
Енди еркишилени савутларын сынар заман келеди.
Ногъай атланы туягындан чартлап чыкгъан кулдала,
Алада болмазмы ашхы улан, аслан кёллю тулпарла?
Ийбак улу айтады: -Енди джашла, джылкыланы урсунла,
Бир екиси да мени была джавну аллына турсунла.
Кайтук улу унамайды: -Биз иймезбиз сени джавну аллына,
Сен кесинг сююрсе, нёгер да алып джылкыланы аллынга.
Ногъайлышадан джетмер джетмез ызларына кувайык,
Кайрылгъан болса, биз аланы бирин коймай кырайык.
Джашла кетедиле, ат юсюнден ушкок ата джавлагъа,
Еки нёгер алып Азnavур да джылкыны сюред тавлагъа.
Уллу маравчуду Кайтук улу джигит тувгъан Хамзат,
Атханы сайын каршчыладан кызыл канла агъызат.
Ногъайлышадан да бетджан салып тизгинлерин бузмайла,
Хамзат айтгъанча коркмайла, ызларына турмайла.
Сора джаш бийледен талайы джара алып качады,
Калгъан кесеги да ес ташлагъанд, марамайын атады.

Батыр Хамзат отун огъун битдиреди, джаллайды,
Кичибатырны да ок тийгенди киндигинден, джатады.
Калған кючлерин башха джерде ентда салып кёрюрге,
Была кача келип джылкыланы ызларындан джетелле,
Ногъайлыла да артларында, джууеклашып келелле.
Азnavур кёреди, карывсузгъа тюшгенлерин джашланы,
-Ахыры былайды, дейд, телисине иш кёрген башланы.
Енди мен барайым, ызыбыздан сюрюп келген джавлагъа,
Сюрюгюз джылкыны, джетдиригиз тар джерлеге тавлагъа.
Ногъайлылагъа Азnavур шыбылача от ачады,
Казак бёрю кибик ол аланы кой сюрювлей чачады.
Андан кайтып келип нёгерлерин нетгенине карайды,
Караса карасын, енди джылкы ол айтгъанча бармайды.
Атлары арыгъанды джаш бийлени, алларына чапмайла,
ДЖанги ат тутаргъа, карап канджыгъада аркан тапмайла.

Калай джигитди тав асланы Ийбак улу Азnavур.
Тувра джерледе ол барып джавланы аллын тыяды,
Ташагъа кирсе, нёгерлерин джылкыгъа кошуп кувады.
Ол сюре барып джылкыланы Ташлысыртгъа джояды,
Ногъайлыланы джартысын кеси джангыз джояды.
ДЖойса джойсун, джалансыртда аны кючю тавусулады:
Аны минген аты арыгъанды, кёк шавлухучча чапмайды,
Аны ушкому да алтынлыча енди тувра атмайды.
Кеси да арыгъанды, алгын кибик ишанына катмайды.
Ногъай аскерле Ташлысыртдан муну аллына ётелле,
Ала мычымайын джылкыланы ызларындан джетелле.
Бириң калдырмай джаш бийлени союм койлай кеселле,
Андан кайтып келип ала узакдан Азnavурну кёрелле.
Аты джыгъылгъанды Азnavурну, келе тургъан джолунда,
Кеси да качмайды, олтурады кара ушкому колунда.
Азnavур биледи, нёгерлөгө кара күнле келгенин,

Ол енди ангылайды, кесини да кёп джангылыч етгенин:
Калай джолгъа чықдым, минген атым савутларым сыналмай,
Сабий джашланы арив айтып ызларына тыялмай,
Конакланы ёлтюртюп баралмам, енди юйюме уялмай...

Келип карайла ногъайлыла, ушкок атымы узакдан,
“Кутулмаз, дейдиле, не пелван да енди быллай тузакдан.”
Ногъай аскерлени тамадасы болур тулпар Мырзакан,
Кызыл канланы Ташлысыртда сув шоркалай ағызыгъан.
Кеси да тувгъанды, карт Ийбакны джангыз сюйген кызындан,
ДЖюргеги сезеди енди, кимни сюрюп келед ызындан.
Нёгерлеке айтады: -Ашыкмайык, бу батыр кимд, карайык,
Кесин берирге унамаса, сорайык да савлай джесир алайык.
Азnavур болмасын, анга ушайды атха камчи ургъаны,
Аны аслан кибиқ кеси джангыз джартыбызынды кыргъаны,
Сора коркув билмей, ентда аллыбызыгъа тургъаны.
-ДЖангыласа, дейди, карт ногъайлы, урушланы сынағъан,
Сен ешитгенмисе бу джуртлада Азnavургъа чыдагъан?
Ол Ийбак улу есе, кайдад аны алтынлысы кёк аты?
Аны шавлухуну ким да билип барды еки канаты.
Аны кёк шавлуху урушлада джюремейди, учады,
Ол кёкде баргъан канатлыны джибермейди, тутады.
Алтынлы ушкогундан чыкгъан оғыу аны джерге тиймейди,
Бир марагъанын Ийбак улу джаны савлай иймейди.

Азnavур кобады, кара ушкогун от куюп джерлейди,
Ногъайлылагъа козугъанча ушкок атып тебрейди.
Атса атсын, аны ушкогу ол айтханны етмейди,
Андан чыкгъан окла кысха сувуп, джавларына джетмейди.
Ачывланады Мырзакан да мынга каршы туралды,
Ышаннга салып Азnavурну кёкюрегинден урады.
Кара каргъа кибиқ Ногъай аскер Азnavургъа чабады,

Анакарнашын джаш Мырзакан, кан ичинде табады.
Ташаяд акылы ол батырны, кызгъан отлай кюеди,
Карт ногъайлышы камчибыла ёлтюргюнчю тюеди.
Ана карнашыны ёлюгюне ол капланып джатады,
Кеси кулагын кесип алып аны юсюнене атады.

Бурулуп кайнайды Мингитавну тёппесинде тубаны,
Сызгырып келеди, Ташлысыртны талгыр ала джыланы,
Ой ёлюп джатад, карт Ийбакны джигит тувгъан уланы

ЗАГЬОШТОК УЛУ ЧЁПЕЛЛЕВ⁷

Не болгъанды бийим тынчлык тапмайса
Тёше мёшеледе рахат джатмайса
Башыңа салғанма сени күш джастық
Ашћамдан а ойнай кюле кеч джатдық

Юсюөje джапћанма дарий джуургъан
Нек коркаса болур Аллах буюргъан
Тюбюөje джайгъанма дарий канават
ДЖаның болсун кёкде Аллахъя аманат

Ой бийчебиз калай тынчлык табайым
Мен орунда калай раћат джатайым
Атам Загъоштокну кёрдюм тюшюмде
Алгъын кибик бёрю тону юсюнде

Маја айланып ачывланды урушду
Андан титиреп еки бутум курушду
Ушамайса маја деди кызбайса
Катын кибик юйге кирип джашайса

ДЖокду сенде мен излеген кишилик
Тукумуңу етдиң тейри бедишлик
Ебзелеге кой кошуңу сюрдюрдюң
Тушманланы юсюбюзге күлдюрдюң

ДЖатма енди кёнчеклиkn джардырчы
Тонов малдан арбазыңы алдырчы
Бютев елиң саңа ишанып туралы
Барына да байлықланы джавдурчу

Турчу бийчөм джав чыракла джандырчы
ДЖол азыкъга баллы һантла салдырчы
Узак джолгъа атланайым кетейим
Атам айтћан муратлагъа джетейим

Турду бийче джав чыракла джандырды
Баллы һантдан ашуюйчюгюн алдырды
Артмаклагъа сайлап салды азыгъын
Тоба етди ери ызына сав кайтса
Кувандырыргъа елни ёксюз джарлысын

Ой бийибиз атланаса кетесе
Аллах айтса муратыја джетесе
Тоновла тюшген есе есије
Керти нёгер алгъанмыса кесије

Ол ишле ючюн коркув салма есије
Еки нёгер салгъанма кесиме
Бир нёгерим Улбаш улу Гуччады
Дагъыда бирим Тамбийланы ДЖазады
Загъоштокну батыр улу Чёпеллев
Былай айттып чыкты ешикге джолуна
Атасындан кёпден бери сакланџан
Кара ушкогун алгъан еди колуна

Таң атмайын тав башына ёрлелле
Уллу авушда еки каралды еслелле
Гучча джигит канатлылай учады
Екисин да джибермейин тутады

Была болур нагъузурла сонала
Хар джыл сайын малчыланы тонагъан

Тавлуланы кой етinden тоймагъан

Ойра арив ебизеле сонала
Була была сёлешелле соралла
Еллеринден толу һапар бермейле
Буланы да адам кибик кёрмейле

Тав башында тартыш куру кёп еди
Куруладан джақды ДЖаза шынкартын
Тилсизленген ебизелени келтирип
Тешиндирип отha тутту сыртларын

Ебизеле тығладыла каралып
Чыдаялмай джылладыла таралып

Тавлумусуз не джерледе джашайсыз
Адам етин кой етинглеми ашайсыз

Чёпеллев да былай айтып сёлешди
Биз тавлубуз тюз джерледе джашамайбыз
Сиз айтћанча адам ети да ашамайбыз

Алай болса сора кюч марда джок
Елибизни һапарын сизге айтайык
Итле кибик джаныбызгъа коркъандан
ДЖуртубузну тушманлагъа сатайык

Елибизде киши джоқду ишделле
Ушкок тутћан бири калмай ишлейле
Юйде калгъан кобалмагъан картыбыз
Чабыр бавун кысалмагъан джашыбыз
Ей сизден сав кутулсун башыбыз

Андан кетип чегет елге чапдыла
Адам башына джетишер джесир тапдыла
Дагъы да кетип кюнлюм елге чапдыла
Адам башына екишер джара тапдыла

Бийчеге да ачыв хапар келгенди
Батыр Чёпеллев юйге джетмей ёлгенди

АЧЕЙ УЛУ АЧЕМЕЗ⁸

Елибизге хан конакла келдиле,
Аман иги ала соруп билдиле.
Елибизде болур бизни тилчиле.
Тилчи аманла джыйылдыла кетдиле,
Чаба джорта Кырым Ханнга джетдиле.
“Ачемез катыны” дедиле, “Арив Боюнчак
Ерикген ерге ол кеси болур оюнчак.”
Хан, Ачемезге келечиле ийгенди,
Арив Боюнчакны бир кечеге бер дегенди.
“Тиширыв намыс сатар елим-юйюм джок,
Боюнчакны ханнга кояр кюнюм джок.
Тюзюн айтсам, патчах была хан бирди,
Алай болса да арив катын была джан бирди.

Арив Боюнчакны мен Ханнга бералмам.”
Бу сёз была келечи ызына кайтады,
Ачемезни джувабын Ханнга айтады.
Хан дегенди: “Ачемез джигит джаш есе,
Боюнчакны бир кечеге манга бермезча,
Мени хатерими аны была кёрмезча,
Атасындан калгъан джюз кочхары кайдады?”
ДЖигит Ачемез Ханнга былай айтады:
“Кочћар кой да биз адамлагъа файдады,
Кырым Хан алай джигит есе,
Алгъа тувгъан тюнгюч уланы кайдады?”
Муну была келечи ентда ызына кетеди,
Ачемезни сёзлерин ханџа елтеди.
Кырым Хан муну ешитген заманда
Ачывланып секирип ёрге кобады,

Савутун сабасын да белине тағъады.
Кеси барып Ачемезни ешиклерин кагъады,
Ышара кюле Боюнчак аллына чыгъады.
“Хан” дейди, “сени аврувунгу алайым,
Тийрем хоншум сёзчюдюле джатма кой,
Юсюбюзден бу джарық айны батма кой,
Санга джаравлу тёшек джастық какма кой”.
Хан тохтады джарық ай кёкден батхынчы,
Сёзчю ћоншула бири калмай джатхынчы.
Арив Боюнчак тёшек джастық какгынчы.
Енди Хан барып Боюнчакны джоклайды,
Ачемез да чардакгъа минип саклайды,
ДЖити садакны Ханңа тутуп марайды.
Хан олтургъанед орундук аллы шиндикге,
Садак киргенд Ханда семиз киндикге.

БАСХАНУК⁹

Казийланы Басханук джигит маравчу.
Тавлагъа ертде кобуп каравчу.
Кийиклени сыртларын сылап санавчу,
ДЖарлыгъа зекят была каравчу,
Кийиклени бутларын окла была талавчу.
Ечкилери кюнлюмледе отлайла,
Курсовойла хоторунда тохтайла.
Ечкилерин кырла сайын юлешген,
ДЖер юсюнде Кызылбекле была кюрешген.
Енишге кетип оновчула была кенгешген,
Тавгъа келип бийле была сермешген.
Ечки анасы картдан тюгеннген
Гемирген.
Ечкилери сюрювчюсөз семирген,
Текени башын бычаксызлай кемирген.
Тамада еркечини аты болур Дыгъылмай,
Сав джюрююн сюрюв ызындан джыгъылмай.
Ечкилеринг алабашла коланла,
Тапханлары марка улакла болалла.
Мюлк джеринги джува была гелевдю кырдыгы,
Ечкилеринги бек игиди урлугъу.
Кыш болгъанды да джол тапмайса,
Ечкилени тав артына сюрюп аваргъа,
Он джалчы етгенсе ечкилеринги саваргъа,
Ересей инаралла келелле хоторунга кааргъа.
Кара ушкогунгу борсук териден кабы бар,
Сакалынгы каплан ала табы бар.
Тюз кишиле келелле малларынгы санын айтыргъа,
Оновчудан буйрукду Басханукну

Сыйлы кошуна курсовойлагъа кайтыргъа.
Тав артындан Уруяла келелле.
Марка ечкилени сатып алыргъа.
Инаралдан буйрук болгъанды Басханукъа,
Хуторунда бышлак фабрик салыргъа.

АБАЙЛАРЫ¹⁰

Айдамул катыны каратон едда,
Тазрет улу Чоппа алгъан етда,
Андан бий Чоппагъа тувгъан еди еки ул,
Тамада джашыны аты Джетикул.
ДЖетикулну онбеш джылы джетген заманда
Тав кийимин тобугъундан кестириди.
Тав аллында джашаса, сёлешсе да
Кеси атын тав артында ештириди.
Анасы Кимсатгъа топ кумашла тештириди,
Егечи Карабачагъа сынлы кийимле бичтириди.
Атасы бий Чоппагъа тогъуз джесир джеттириди.
Абайлада барды Бекмырзала Кайсынла.
ДЖавну юлюшюне джетген заманда,
Дуниядан ала кысха тайсынла.
Кабартыдан келгенле джаш бийле,
ДЖаш болсала да керти баш бийле.
Ала барып конак юйге киргенлей
Кайсын джигит ызларындан киргенед.
Конаклагъа ашатмайын ичирмей
Хапарларын коймай соруп алгъанед.
Ала анга толу хапар бердиле,
Кайсынны да джигитлигин билдиле.
-Биз келгенбиз Кайсын санга конакгъа,
Башыбызын койма бизни джомакгъа.
-Алай болса, неди сизни сёзюгюз,
Кимге карайд сизни джаннган кёзюгюз?
-Кёзюбюз бизни чыртда джукгъа карамайд,
Сенсиз джолгъа барыргъа джарамайд.
Биз келгенбиз джесир излей, джер излей,

Арт сёзюбоз бизни буду: джесир излей.
-Сизге берир менде бүгүн джесир джок,
ДЖюрюгенни койғалла Бекмырза была
Кайсын бок.

Енди качды, джазны болжалға салайық,
ДЖаз сувла копгъан заманда
Тав артына барыбыз да барайык.
ДЖан башына екишер джесир алайык.
Бүгүн барды атамдан калған
еки карт кулум.

Аладан тутуп бириң сизге мен берсем,
Калған манга бурун кибик күл болмаз.
Атасындан калған құлну тилегеннге
берген
ДЖуртну саклагъан керти бий болмаз.
Мындан сора тұра тұра джаз болду,
Черкес бийлеге берилген болжал толду.
Была енди атландыла кетдиле,
Ашхам была Коти тавға джетдиле,
Кашха койну курманлықға кесдиле.
Кайсын джигит кече джуқлап тюш көрдю:
Атасы Чоппаны чыначықдан ёрге дженги джок,
Нығышда олтурған ашхы картладан тенги джок.
Карнашына Кайсын былай айтады:
Екибиз да атабызыны еки дженгибиз,
Кел бармайық, ызыбызға кайтайық,
Болумубузну черкеслеге айтайық.
Тюш деген, хомух, джукуланы бөгъуду,
Тюшге ийнаннган адамланы джогъуду.
Курманлықға сойғанбыз кашха кой,
ДЖавға джетсем етерими башха кой.
Ол сёзле была ериштиле кеттиле,

Сув секиртмеде кызыл канларын тёктюле.
Тав артында ачы сувну джанында
Киши көрмез кыйынлыкла кёрдюле.

Х А С А В К А¹¹

Кычырады Давле: -Хахай, кувгъун!
Карачайны шохун, барын джувугъун
Чакырыгъыз, бизге джеңил джетсинле,
Кара күнде бир болушлук етсинле!

Канлы патчах кёп артыклык етеди,
Марджа, джашла, патчах аскер джетеди.
Патчахлыкды етибизден тоймагъян,
Тар ёзенде джашаргъа да коймагъян.

ДЖав киргенди, Хасавкагъа келгенди,
Тап джолланы Амантиш'ден билгенди.
Чанка бийди, бизни сатып коярык,
Карачайны багъасындан тоярык.

Инаралны джаны кибик тенглери,
Башхасы джок, етеклери дженглери.
Ол кавумду бизни ачык джавубуз,
Ала была кемсиз кёпдю давубуз.

Ол инарал бизни хорлап алалса,
Тырнакларын юсюбюзге салалса.
ДЖыртып, талап, мувал етип кояред,
ДЖасак была терибизни сояред.

Ачывдан биз кайнагъынчи, бишгинчи,
Ол залимни тузагъына тюшгюнчю,
Бирлешейик, кенгдеги да джоклагъыз,
Тар ёзенде джуртубузну саклагъыз.

Тав асланла хазыр болуп чыгыгъыз,
ДЖав аскерни дженгил дженгил джыгъыгъыз.
Ойнатыгъыз сампалланы, колланы,
Кызартыгъыз Хасавкада джолланы.

Ебекку улу от калагъа кетгенди,
От алыргъа кёп дыгалас етгенди.
Ырхы басып, от ёзекни джапханды,
“Ай медет!” деп, ол ернин капханды.

Излей кетип, бир увуч от тапханды,
Анга кошар затла излеп чапханды.
Залықылды табып, аны езгенди,
Кюкортню да кошуп отну сюзгенди.

Ёлчелеге куюп аны сюздюле,
Мычымай коргъашын окла джюздюле.
Бир базыкны ёшюнүндөн тийдиле,
Аллай кёпнүү кая раннга ийдиле.

ДЖигерлени, джигитлени колунда,
Тав мылтыкла егер савут болдула.
Хасавканы айланч буйланч джоллары
Шындык шындык ёлюкледен толдула.

ДЖигит тавлу ёћтем ёхтем джекиред,
Таштан ташха джел ургъанча секиред.
Тавкел улан инаралны ёлтюрсюн,
Башын кесип аны бизге келтирсин.

Батыр Умар гёджепсинип атлайды,

“Коркмагыз!” деп, джавгъа каршы чартлайды.
“ДЖетигиз!” деп, нёгерлерин саклайды,
Атады да алчыларын каплайды.

Ок тийгенди бизни джигит Умаргъа,
Аман күнде джер салгъаненг Чубаргъа.
Керек единг, быллай күннеге туваргъа,
Давле барад, кёзлеринги джумаргъа.

От бошалып, ок бошалып калса да
Ташла ағыачла отча топча джандыла.
Асланланы курч беллери талса да
Абычарла чавуллагъа авдула.

Бу казават бек узакгъа барлыгъед,
Инаралны баш токмагын аллыгъед.
Аскерибиз азды, саны толмайды,
Савут кюч да биз сюйгенча болмайды.

Тизгинлешип ёзенни ёрге джав кирди,
Батыр Кайтук сабийлеге кёл берди:
Тавлучукла, сиз да ёсюп джетерсиз,
Бу кан дертни джуватларын етерсиз.

ШЕЙИТ УМАР¹²

Еки атып тютюнүн бир етивчю,
Умар, саңа бүгүн канмы джавъанды?
Керек болса, канатлыча джетивчю,
Тулпарланы бири кайда калғанды?

Карачайны саклар ючүн, ол бүгүн
Джанын берди, чавуллагъя сойланып.
Излейик биз аждагъанны ёлюгүн,
Аны дергин алыргъя деп ойланып.

Юсундемед аны кара джамчысы?
Чулгъанын мед ол оғьесе атына?
Кайда тамды канны ахыр тамчысы?
Айшатчыгъы болмадымы катында?

Кой сюрювге казак бёрю киргенлей,
Сав аскерни кырып тюзю толтурдуј.
Карап артын, ентда калын кёргенлей
Атаргъя деп, бетджаныја олтурдуј.

Джавла сени касгендије джолују,
Бетджаныјы таш артына салғъанса.
Бир сувук ок, тийип юзгенде колују,
Ушкогују сол колуја алғъанса.

Джигитлигиј санларыја сијенди,
Башлыгъыјы сен колуја чулгъадыј.
Тулпар кибик таш башына минјенлей,
Кылычыјы джавла таба булгъадыј.

Кылышыңы сен булгъадың джавлагъа:
Келигиз, деп ойнай ойнай кайтырсыз!
Сен осият етдиң мийик тавлагъа:
Айшатыма аћыр салам айтыгъыз.

Кёкюргиң шыбылача джашнайды,
Сёлеширге тилмачлыгъың джетмейди.
Колуң была сен кёргюзүп башладың
Айтыр сёзүнг тамагъыңдан кетмейди.

Курч санлада бегиген ол темир джан
Терк чыкмайды, быллай тулпар джашладан.
Ётгюр сандан чартлап чыгъад исси кан,
Тешип ётюп кетед каты ташладан.

Ақджал атың кючлю тукум еснеди,
Енди болур болғанды деп кишнеди.
Есин джыйып тюз кёзюје карады,
Кобалырмы деп да бираз марады.

Кобарыңдан атың умут юзгенди,
Сен узатћан кан бусћулну капћанлай,
Кувгъун етип Айшатыңа джюзгенди,
Хасавкадан бёлюнмейин чапћанлай.

ДЖаш санланы кан шоркала джувгъанед,
Увланып ол, ушкогуна катћанлай.
Керек болуп быллай кюнје тувгъанед,
Копмаз джуку аны басты, джатћанлай.

Кандан толгъан кийимлени барысын
ДЖан бергинджи, Айшат джетип джувгъанды.

Айталмайма сизге андан арысын,
Тав да таш да аңа карап тургъанды.

Бир ачсаң а арив бала кёзюю,
Аладан мен, джаңыз карап тоймазма.
Айтсаң а сен, маңа аңыр сёзюю,
Тушманлағъа, сени каның коймазма.

Батыр Умар джанын бере тургъанлай,
Бу сёзлеге кирпиклері ачылды.
Дугъумлача гинджилері кёрюнүп,
Айшатыны джюргегине чанчылды.

Бек таралып кёзю аңа катһанлай,
ДЖулдузланы джарыклары тас болду.
Айшаты да биргесине джатһанлай,
Күнню бетин булат басып чарс болду.

Айшатың камишлеча коллары,
Бу кан дертни бир да коймай алырла.
Бузсада да шериятны джолларын,
Екигизни бир кабыргъа салырла.

Айшат, нечик узак етдиң болжалны!
Ойламадың, бу күн келип каллыгъын.
Билмеймедиң джигитиңе аджалны
Быллай джерде, джетип джанын аллыгъын?

Карачайны болур кадав ташлары,
Бюгюн ала туз гыртлача ерирле.
Кабырыңда Шейит Умар теңлериң,
Мыдаң болуп аңыр салам берирле.

Сагышладан башы тубан тавладан,
Шорка шорка джыламукла агъарла.
Артыклыкъа башчы болған джавла да
Мычымайын кереклерин табарла.

Ол тулпарны, джавла авуп кёргенлей,
Артык да бек уллу куванч курдула.
ДЖаны чыгып кобалмазын билгенлей,
Кёзлеринден сююлерин урдула.

Сени етијден ала бир да тоймалла,
Ачы ачы кычыраед бирлери:
Ол ким еди? Таныргъа да коймалла,
Кёзлерији кан катышћан терлери.

Сени карап кёрген анда боз итни
ДЖалка тюгю кирпилече тургъанды.
Кобалмазын билип тувра джигитни,
Кёз джилтинин чыгъарырча ургъанды.

ДЖара колују узатдыј тавлагъа,
Анаджуртуј уллу терен ёзенде.
Тиш кысћанча сора канлы джавлагъа,
“ДЖыйгъансыз, деп, бизни такыр гёзенде.”

Мен тюйюлме джигитлени артлары,
Ентда сизден кёп джигитле калырла.
Тавсулгъунчу тулпарланы артлары,
Ала сизге кёп ачывла салырла.

Абычарла, инаралла- каллыла,

Кечилирми бюгюн етген ишигиз?
Тулпарладан туварла мазаллыла,
Ол күн тюшер сизни қабан тишигиз.

Хапарыңы сени коймай ма былай,
Ким айталыр ол күн ишни болғъанын?
Кара кашлы, асыры кең маңылай,
Алтмыш алты коргъашындан толғъанын?

Сен джарлыны джазыксынып терекле
Кымылдайла, калмай бары тиллешип.
Ачывланып шувулдагъан чегетле
Ма бу джырны джырладыла бирлешип.

Сенден акғъан бу исси кан тамчыла
ДЖылатырла барып тамғъан джерлерин.
Нёгерлериј кийип кара джамчыла,
Кабырыңда сюртерле кан терлерин.

Сен туюлсе аскерлени артлары,
ДЖигит тёлю курурук түлд тавладан.
Сары гявур бюгюн бизни джеңсе да
Кутћарырбыз джуртну бир күн джавладан.

Х О Ж Е Л И¹³

Ой, Уллу хожда Бир сейир барды, таңГ барды,
Тогъуз кече была тогъуз күнню кан барды.

Ой, Уллу хожда бир сейир барды, аламат
Катынла была кызла етелле казават.

Хожелинде казават башланды көнчекден,
Кан тамгъанды арив келинчиқде емчекден.

Ой, Уллу Хожда казават етелле той кибиқ,
Кырылып джаталла джай иссиде кой кибиқ.

Орус аскерле кечеден келип басханды,
Юйлерибизге топладан отну ачханды.

Одjakларыбыз нарат чыраклай джаналла,
Ојсуздарыбыз аяк тюбюнде калалла.

Савутла калдыла чалдышлагъа асылып,
Ол ит гяурла бизге келелле басынып.

Атла калдыла ат орунлада ет басып
Савутла калдыла чалдышлада тот басып.

Ырхы болуп а тёгюледи, ой, ағъады
Адам каны Хожда сув джоллагъа ызлагъа,

Хожелинде аскер куллук джетгенди
Ерге бармагъан ол чыбык кибиқ кызлагъа.

Сав катынла кызла казаватгъа баралла,
Хожелинде керти кан Кобанла ағъалла.

Буваз катынланы чабаклача джарапла,
Сабийчиклерин джав чыраклача джоналла.

Чачылып калгъанды Хожелинде тапджанла
Шындык болуп орамлада джатад кёп джанла.

Ай аманла кырылайык, калмай ёлейик
ДЖуртубуз ючюн татлы джанланы берейик.

Казават етелле Хожелинде джет'арив,

Аладан да сайланып чыкгъанд еки арив.
Кёкде ойнайды ол джети аривну билеги,
Ой, кабыл болсун муслиманланы тилеги.
Атћа минјенди Хаджини кызы Мукуят,
Тутхан кылычы бек джитиди, кыл кыяд.
Аны нёгери Афенди кызы Уркуят,
Ургъаны сайын сары гявурдан кан куяд.
Хожелинде быллай бир кыйынлык джетмезед
Орус чабывул, кече болмайын кюн болса;
Хож джигитле алгъадан ёлмейин сав болса,
ДЖашагъан джери Карабай кибик тав болса.

Б А Р А К¹⁴

Ой сабий Барак, джаш барак,
Сылпагъарлада баш Барак,
Дуниядан болуп кетди тас Барак,
ДЖашлыгъымда сохталықда джюрюдюм.
Онбеш джылым толу джетген заманда,
Абуклагъа джылкы джалгъа киргенем.
Киргенликге, адам кибик кёрмелле,
Кыйынымы ала манга бермелле.
Кёп заманны тарыгъып, таралып джюрюдюм,
Бир тынчлыклы орунда джатмайын,
Мыдахлык басып тохтадым,
Бир да закон, сюд тапмайын.
Башладым Абуклары была кюрешип,
Мен а андан тоба етип кетгенем-
ДЖылкыны ашаргъа, еки етип юлешип.
Тор аджирни Мурдух башында сойгъанем,
Кара аджирни Тавартында джойгъанем,
Башымы ва джазыклыкъа койгъанем.
ДЖай болса, джалпаклада джюрюем,
Кыш болса, отовума келеем.
Кече отовумда джатып тураем.
Келип ешикден а бир адам кычырды.
“Кимсе?” деп соргъанымда,
Менме, Ходжаланы Умарма, деди.
Капитан чакырады, кел Барак, деди.
Мени капитанџа барыр ишим джок,
Аз малыма мени карап кишим джок.
Капитандан коркуп а калай калайым?
Ертден была ертде түрүп барайым,

Гёроңума еки окну салайым.
Ол а ертден была ертде тургъанды,
Сора салып оновчугъа баргъанды.
Харакет сата келген еки кумуклу
Кандагъай саныма бугъов болгъанды.
Карамырза улу кара чувутлу
Кызған джюргими сувутду,
Кандагъай санларымы курутду,
Тапған анамы итден аман улутду.
Кагытымы джазғандыла Сибирге,
ДЖаңыз сабийиме алты джыл болғүнчу,
Савутларымы джоюп коймагъыз,
Елтип салыгъыз, Дебошлада кара кюбюрге.
Аккалада сары илячин джырлайды,
ДЖыламуклары бурчак бурчак бара,
Хусун кызы арив Залийхат джылайды.
Ой, бир аман от тюшюп кюйге еди
Ол сары илячин джырлагъан Аккала.

КАНАМАТ¹⁵

Ебзеланы джигит тувъян Канамат,
Еки кёзюнгден сени джуувуп кан агъад.
Етер единг санларынга бош болсанг,
Сени ургъян итле была казават.

ДЖарык джуулдуз тавгъа айланып батады,
Учкуланда бир тулпар ёлюк джатады.
Чыкгъан единг Сынты кабақдан абрек.
ДЖети джылны Амгъата бойнун сакладынг,
Кеченг бёрю болуп, кюнүонг ит болуп.
Кийикле ёлтюрюп етле какладынг,
Кийимлеринг сирке болуп бит болуп.

-Касбот, карнашым, ёлюр тюшюбюзню кёргенме,
Кесим джангыз кымыжа болуп кёргенме.
-Коркма Канамат, адам кёrmез тюш джоқду.
Да бизни кибик ерле тюшmez иш джоқду.
-Кел Касбот, кел, биз былай ете турмайык,
ДЖенгил огъуна Карабайгъа барайык,
Конакбайлыкны Хубий улуна салайык.

Алай болса да башыбыз калды джомакгъа:
Биз баргъанек Абул Керимге конакгъа.
Абул Керим бизни конак кибик кёrmеди,
Кёrmесе да тасхабызын итлеге бермеди.

Толу кюнню конак юйюнде джашырды,
Екинчи кюн бизни арив айтып ашырды:
-Орус мени енди арив кёrmейди,
ДЖазгъан кагъытыма колай джуувап бермейди.

Тюллю улу Хаджи Бекирни джаны кибик кёреди,
ДЖазгъан кагъытына уллу акыл бёледи.
Биз баргъанедик ой, Учкуланнга конакгъа,
Салып тюштюк, Тюллю улу деген канавгъа.

Бизни кёргенлей ол гинджи кибик кийинди,
“Хошкелдинг Канамат” деп, тюлкю кибик сюйюнду.
Алай барғанлай, бизни конак юйге салғанед,
Хыйла была савутларыбызыны колубуздан алғанед.
Кечесинде, татлы хантладан тойдурду,
Күндюзюнде, бир кара койлай сойдурду.
-Мен барайым да кагъыт калам алайым,
Санга Канамат, арив кагъыт джазайым.
Киши кёrmезча сени иги джаширайым,
Паспорт алып, Тюрк патчахгъа ашырайым.
Алай айтып ол, бизни коюп кетгенед,
Ешиклириbizни тышындан кадав етгенед.
Мычымайын Ачав улу ыстарышнагъа джетгенед.
Ыстарышна елден уллу карыв алғанды,
Канамат тургъан юйню тёгерегин канвой алғанды.
Давурну ешитип, Канамат терезеге башын салғанды.
-Касбот! деди, бизге болур болғанды,
Тёгерегибиз кара чавқадан толғанды.
Ай Касбот, керти болду бизни тюшюбөз,
Колай болмады конакбайда ишибиз.
Тогъуз ок тийгенди, Канамат сени башынга.
Кара күн келди Алийни джигит джашина.
Не болғанды белингде кара каманга?
Мыйынг чачылды юйде ешик кангагъа.
Протоколунгу канынг была джазалла,
Кабырынгы да Карабагъанада казалла.
Ебзеланы тулпар тувгъан Канамат,
Кабыргъанда барды артык иегинг.
Сени канынгы бу итлеге курутмаз
Артынгда калгъан сынгар улан сюегинг.
ДЖаргъан доктурла сени башынгы сылайла,
Тиширывла, тюрсюнүнгө карап джылайла.

Амгъатада талай джылны джашадынг,
Марал, кийик териледен кош етип.
Итден тувъян Тюллю улуна нек ышандынг?
Уллу кёллю болдунг, джанынгы бош етип.
Учкуланда мурдар итле джашайла,
Уялмайла, адам етле ашайла.
Кочхар улу, Канаматны ёлтюрюп,
Патчахдан чын, савгъа, ашав алады.
Мурдарлыгы ючюн медал тагъады.
Ёлду кетди, Ебзеланы Канамат,
Тулпарлыгынг арт кюнүнгэ джарамад.
Егечинг джок кёзлеринги джумаргъа,
Дунияда сенден джарлы ким болур.
Ананг джоқду ёлюгүнгэ джыларгъа,
Таш да сени бушувунгдан кюл болур.
Атанг джоқду ысхатынгы курагъа,
Карнашларынг ушайдыла туваргъа.
Ма, кёрдюгюзмю Хаджи Бекирни етген итлигин?
Хаджи Умар, ала бар сойгъан кийигини джиплигин.

ОРУСБИЙЛАРЫ¹⁶

(ЕКИНЧИ ЕМИНА)

Орусбийлары уллу тар Басћанда джашайла.
Ала кёчдюле Шам Тебердиге джашаргъа,
Мућу тюзюнде будай сюрдюле ашаргъа.
Сюрген будайларын джаратћан Аллах ашатмад,
Шаћар Тебердиде буланы узак джашатмад.
Кар ертде джавду Мућу башы чатлагъа,
Емина киргенди Орусбийланы картлагъа.
Емина тюлдю бу, тюрленмеген ёлетди,
Ақыллы башланы тейри сылћыр етди, телетди.
Неллай игилени ол, джер бешикге бёлетди,
Уллу Тебердини буз ургъан кибиқ сёл етди.
Ёлгенлерибизни елтип бастыралла чавулгъа,
Еминадан качћанны коймай санайла гявургъа.
Качмагъыз, кёчмегиз, емина кирмеген ел джокду,
Ой дуния юсюнде Аллах кёрмеген джер джокду.
Шыйыћдан юренебиз биз, ийман ыслам шартлагъа,
Ақылны соругъуз, ныгъышда олтургъан картлагъа.
Ақыл сормайын биз еминадан качћанек,
Тебердиден Гошаяћ сыртына чыкћанек.
Мен туварланы ой ертден чыкгъа кыстадым.
Андан кайтћынчы еки баламы оба етдим.
Кёп джашамазгъа ой Аллах была тоба етдим.
Тоћана аллы ой джылан джырмаз ћанс болду,
Ой, кюналлына еки илячиним тас болду.
Келемет кызы ой болур сора Ханбийче;
Ёлюр тёшегинде ма былай айтып сорады:
Ой, атам-анам, мени карнашларым кайдалла?
Аллах Бекмырзагъа ой калмаз аврув бергенди,

Джаш Алғазбий де ой джылкығъа кетгенди.
Ешекле атла ой еркин кирип ашайла,
Аба Бийчени гин, соңан, сарсмак бачһасын.
Көрдемчи казакла кирип юлюш юлюш етелле,
Алғазбийни джыйылгъан алтын ачһасын.
Ой кар джавгъанды Муһу башы чатлагъа,
Орусбийланы бий Бекмырза ёлду есе
Кимле минерле мекер тамгъалы атлагъа?!

А П С А Т Ы¹⁷

Ой аманла, тыңылагъыз Апсатыны күйюне,
Биз барабыз чомарт байны юйюне.

Ой аманла, ертден была ертде туругъуз,
Аджаллыгъа савут саба куругъуз.

ДЖугъутурла ендиrtгин күн аллына быкыгъа.
“Орайда” ете, биз джыйымдықла джыйылдық,
Келе келип, алтын етегије сыйындық.

Алтын етегије джыйып сайлагын,
Авур сёгүнчю кёлтюртюп бизни кыйнагъын.

Карайбыз да кёп малыңы кёрешиб,
Аладан бизге бермей есең ачдан ёлебиз.

Апсатыны барды, сансыз санавсуз маллары,
Кёп малыңдан бизге юлюш етсең а.

Бийле, байла бирер кысыр ийнек сойдула,
Биз джарлыланы саја юлюшге койдула.

Тав текени карантħасы джар кибиқ,
Аны карын джавун ачдыргын бизге, кар кибиқ.

Апсатыны барды юч улу,
Бек чомартды аны кичи улу.

Кичи улуну аты Дыгылмай,
Атħаныбыз бир атламасын, джыгъылмай.

Аяк кыйыныбыз бу каялада калмасын,
Атħаныбыз джыгъылмайын бармасын.

Апсатыны барды сары чачлы кызлары,
Кетип барады кёп малыны ызлары.

Тавларыңы башы болур белден кар,
Тавну башында бергин бизге ёлзор сав.

Беририи жычымайын бери ет,
Бермезии көз көрмезча кери ет.

Берир кюнүң савуп алгъан сүт кибик,
Бермез кюнүңде айландыраса ит кибик.
Карт текени колтук артындан ок тийсин,
Аязысын, арив, чыммак күн тийсин.

yilmaznevruz.net

ДЖАГЪАЙЛАНЫ МАЙЫЛ¹⁸

Карасавут тыйынчлыды сырма кюмюшге,
Джалчы болдум мен Боташланы Юнюсге.
Берги Гумгъа тебреген едим оракгъа,
Башым калды Уллу Карабайда джомакгъа.
Кюзгю айлада тебреген едик хайыргъа,
Кара күн келгенди Джагъайлданы Майылгъа.
-Ой, атам джаным, санга хапар айтайым,
Айтайым дейме, көрген тюшюме кайтайым.
Кече джуклап аллай бир тюш көргенме,
Башыбызгъа джарамагъан иш көргенме.
Атам, биз буюн бираз сабыр болайык,
Джолгъа чыкмай, джарлы юйюбүздө калайык.
-Айхай кызым, джарлыгъа ишлемей күн джок,
Баш кечиндергендөн сора анга юй джок.
Биз бара едик бир арбагъа джыйылып,
Ой, кетген едик уллу Кобаннга куюлуп.
Юнюс ёгюзлерин көзю кыймай берирге,
Юренмеген емилик уваныкла берди бизге.
Тебреген едик баш кечиндирирге, куванып,
Куюлдуң Кобан шоркалагъа, бара барып.
Кобан сув бир тенгиз болду, терк болду,
Арив Сюйюмню анда джашар күнү кёп болду.
Ол еки уванык бир шайтан болду, джек болду,
Бизни арабызда давур кычырык кёп болду.
Алгъын кибик мен ишармайма кюлмейме,
Атам Майылны нек кутургъанын билмейме.
Джарлыгъа ишлемей күн джок, дей, себеп болду
Алты башлы юйдегисин Кобаннга куяргъа.
Арив Сюйюм джан берди, сув тюбюнде термилип,

Адедде ёлмеди, келин отовлада керилип.
Ёзюв тюймелеринги анда хур джашла тешелле,
Кутас чачынгы ой, сув шындыкла емелле.
Сув сюердинле арив сыфатынгы марайла,
ДЖан чачларынгы агъач таракла тарайла.
“Бармайык”, дедим, джол кувандырмазын ангылап,
Осият етдим, сув шындыклагъа тынгылап.
Амал болмады бирбирибизни кёрюрге,
Кишибиз калмады ысхатыбызын берирге.
Сув тюбюнде бир ерши джаныварла джашайла,
Ёлюклерибизни мунда сув балыкла ашайла.
Тебреген едик тав ёзенден, тавладан,
Елибиз толду ачы джылавдан, кавгъадан.
Толу юйор едик, Кобаннга кетдик қуюлуп,
Сизге джетмесин бу бизге джетген кыйынлык.

К Е М И С Х А Н¹⁹

Ертден сайын мен ертде туруп карайма,
Теберди башы, ой бузлу мийик тавлагъа.
Ёлгенле келип Кемисхан, сени алмазла,
Берлик тюйюлме мен, дуниядагы савлагъа.
Кёкде баргъан илячин келип коннгаед,
юйгүзню аллында мийик ешилген чалманнга.
Арив Кемисханым авруйду, ёлед деселе,
ДЖанғыз джанымы джоярем анга дарманџа.
Ах, Кемисхан, аривлугъунгу мен айтсам,
Кечелени джарытхан ай толгъанлай.
Ой, сен аривну ызындан сынап карасам,
Кюмюшчюле, ак кюмюш канга джонjanлай.
Мени аривум, еки кашынгы мен айттайым,
Таза кюмюшге бир карасавут ургъанлай.
Кемисханым, еки кёзюнгю кёреме,
Кыбылада еки джарық джулдуз джаннганлай.
ДЖаякларынгы, чыдаялмайма айтмайын:
Кынадан кызыл, шекер татывлу алмалай.
Кёкргингде еки сейирлигич кёреме,
Субай терекге еки кёк кёгюрчюн коннганлай.
Ах, сюймеклигим келип тюйюлгенди аривум,
ДЖюрегимде джаным джюрюген тамырға.
Бу аврудан мен авруп ёле тебресем,
Кемисханым кеси келип салсын кабыргъа.
Кемисхан, сени кесим багъалы етгенме,
Бармагъынга да бир алтын джюзюк ишлетип.
Манга келмесенг, сени бай джашла алырла,
Арбазынгда тору хорала кишнетип.

ЗАРИЙАТ²⁰

Калай аривду, Сюйюнчланы Зарият,
Етген ишинги ушатмайт закон была шерият.
Сувгъа джанашады Сюйюнчланы юйлери,
Сизге айтайым Зариятны кювлерин:
Мен ертден была ой, кесим тургъанем.
Еки рекягъат сувап намаз кылгъанем.
Кийимлерими чырмап кучагъыма джыйгъанем,
Елте барып сув шоркалагъа куйгъанем.
Дарий кёлегими мен кёзлериме чырмадым,
Ызы была мен баргъан сувгъа чынгадым.
Мен барама сув шорка сайын секире,
Атам Темир сув ызын келед ёкюре.
Мени джавуму ёге анасы болгъаед,
Сени башынгы баргъан сувгъа атдырыр.
Тийре хоншуну сув ызына чапдырыр,
Ёлюгүнгү кум тюбюнде джатдырыр.
Ерге бар дейле, мен ерге барлық тюлме,
Барлық джашымы кеси кёзюм была кёргюнчю,
Арбазыма хора тайла киргинчи,
Ёксуз карнашым, секирип атха миннгинчи.
ДЖандетли болсун, Сюйюнчланы Зарият.
Накут налмасдан алтын кямарынгы ташлары,
Сен ёлгенли кара кийип туралла,
Уллу Малкарны кыздан айбат джашлары.

МАВКА²¹

Атасы:

Келе кел кызым, кел анга кызым,
Уллу Холам елге барайык кызым.
Мен Холам елге барып келгенме,
Анда джашар мекям алып келгенме.
Картларына да мен сёз бергенме,
Кюйёвлюк джашны сайлап келгенме

Кызы:

Огъай атам, огъай атам!
Сен Холам елде калай джашарса?
Юйюнгю джанында ашлык юйюнг болмай,
Ашлык юйюнгесен ашлык күймай,
Арбазынга да канатлы коймай.
Куру мекямлагъа кирип джашамазса,
Аланы ичинде ашарынг болмай.
Карывсуз джашайд еллери атам,
Зыбыр кабыргъалы джерлери атам.
Зыгъыр сабанлада орак оралла,
Тобукларына джастыкла байлап;
Сен алай была мени елталмазса,
Ол Холам елден кюйёвлюк сайлап.
Зыгъыр сабанлада мен орак ормам,
Кюйёвлюк джашны да мен санга сормам.
Орак оргъяннга күлте байларма,
Кюйёвлюк джашны кесим сайларма.
Алаша джалын юйлери атам,
Айланч буйланчды джоллары атам.
Отундан джоқду онглары атам.
Кызыны кыйынлысы Холамгъа атам.
Көзлев көзлевеге сув берmez, атам,
Холамда келин күон кёrmез атам.

Хе, ворода, ворада раши Мавка.

Атасы:

Келе кел кызым, кел анга кызым,

Биз тав еллеге барайык кызым.

Ала тав хавада джашайла кызым,

Кара козула ашайла кызым.

ДЖарлыны, ачны тойдууралла кызым;

Моллагъа согъум сойдууралла кызым.

Берекет джашайд юйлери кызым,

Тынчлықлы кетет күнлери кызым.

Хе, ворада, ворада раши Мавка.

Кызы:

Огъай атам, огъай атам,

Мен тав еллеге баралмам атам.

Мен ала была калалмам атам.

Ала бирбирлерин сюймейле атам,

Дуниядан хапар билмейле атам.

Аланы билгенлери, койлары атам,

Кечеден кечеге тойлары атам.

Танг аласында тойдан кетелле атам,

Бирибири сёзүн бир бек етелле атам.

Картлары ешекге минелле атам,

ДЖашлары анга кюлелле атам.

Кызлары чуба киелле атам,

Катынлары орамгъа сиелле атам.

Келе кел атам, кел сюйген атам,

Биз тюз еллеге барайык атам.

Ала кең джерледе джашайла атам,

Да, базар хантла ашайла атам.

Ала бирбирлерин сюелле атам,

Дуниядан ћали билелле атам.

Хе ворада, ворада раши Мавка.

Атасы:

Огъай кызым, огъай кызым,
Сен тав елледен һапар билмейсе.
Мен тюз еллени билеме кызым.

Аладан саңа хапар айтыйм:

Кашда согъумгъа тавук кеселле,
Джылына дери шорпа етелле.
Габу болады чашлары кызым,
Чыгыр кутукду башлары кызым.

Сығын салалла отха отуннга,
Калай барлыкса чыгыр кутукъя?
Биз тав елледе күйёвлюк алайык,
Сен разы болсанг ары барайык.
Сен ары барсанг ерге барлыкса,
Алай болмаса юйде каллыкса.
Хе, ворада, ворада раши Мавка.

Кызы:

Огъай атам, ой, огъай атам,
Мен тав елледен күйёвлюк алмам.
Гаджилик, қахмелик манга айтылмагъанд,
Да ерге чыкмай, мен юйде калмам.
Кёкде баргъан кёксюл кёгюрчюн,
Айланып келип ындырға конад.
Хар ким да бирча арив болмайды,
Джюргинг сюйген, бир арив болад.
Кеси ишлерими манга бошласахг,
Сени джашавунгу рахат етерме.
Алай болмаса, мени сюйген атам,
Сюйгеним была качып кетерме.
Хе, ворада, ворада раши Мавка.

АЛИЙНИ КЮВЮ²²

Партабагъына кюмюшдю дейле
Тилесем манга берmezми
Алийим болджал салып кетгенди
Ол болджалына келmezми

Аллай худжусуна бошуна калсын
Атанг Сюлеменни маллары
Кан была ырхым болгъанды дейле
ДЖарлы Алийими саллары

Бир кёп малла сюрюп кетгенем
Бир ағъач юйге джетгенем
Тоновчуланы карап кёргенлей
Бир кёп сагышла етгенем

Сагыш а ете сагыш а ете
Ушкогум тюшдю есиме
Аллахдан сора нёгерим джок еди
Мен кёл етейим кесиме

Аллай худжусуна бошуна калсын
Атанг Сюлеменни джылкысы
Алийими алып келеди дейле
Кичи-Балыкны ырхысы

Качда битген кюзлюк сабанла
Алийими аты ашасын
Алийиме боллук болгъанды Сюлемен
Калгъан джашларынг джашасын

Карагъан халқдан ыйлыгъып койдум
Алий кайгъы сёзюнге барыргъа

Сюйген теңлерингден болға ем Алий
Тутуп сени кабырынга салырға

Сени кабырынга алай салырем
Аллыңг қыбылагъа айланып
Алийим а келеди дейле
Кара джамчысына байланып

Юйгүзню артында кёгет терекле
Анда бишмеймилле балийле
Алий Алий деп а есиме салалла
Аман чечек кырлық сабийле

Ингир ала болса бир бек кувана ем
Аллыбыз капхактан ёрлесенг
Кадетди дейле сёзюнгю етелле
Алий атынга минип тебресенг

Шахар доктурла бир бек джарайд дейле
Авругъанлагъа бағъарға
Дарман а джапырак болға ем Алий
ДЖараларынга джагъарға

Алийим а мен а капитал тикгенем
Кешемерлени моруннан
Алийни да сайлап хой хой алғын ем
Сюйген тенглерини онуннан

Партабагъына кюмюшдю дейле
Аны безгилери алтыннан
ДЖаным а чыкхынчы кетерик түйюлме
Алий кабырынгы катыннан

ХАМЗАТ²³

[ЖАПОН УРУШХА БАРГЪАН дувутчу джашланы джыры]

Акбаш да арив кюмюш камала,
Карачай джашланы белинде.
Ой толу юй болсун Хаджимурат,
Былай чыгъып кетген елинде.

Бизни миндирилие, бизни миндирилие,
Мешинаны арты бёлгенде.
Келмегиз джашла джаназы джокду,
Жапон казаватда ёлгенде.

Дувут тавлада джайылалла енди,
Хамзатны күтген маллары.
Аллахъга аманат болсун джашла,
Хамзатны кыргый саллары.

Салам айтыгъыз а марджа джашла,
Асийдаланы ол ашхы Алийге.
Кёзюм карай кетип барама,
Арив Забитъан была Хабиийге.

Бизни миндирилие, бизни миндирилие,
Еки аршын чыкъан казак атлагъя.
Анам Пачаћанны аманат етгенме,
Дувутда джашагъан если картлагъя.

Помошникле барып, джарлы Хамзат
Ысчават башындан келгенди.
Анај Пачаћан нечик тавкел катын
Елге джюрек разылых бергенди.

Айшатны салгъан һотасы, рийра,
Тобугъунданды аны картасы.
Хаджимуратны барма коюгъуз,
Кагъытһа кол салгъанды атасы.

Кёзюме кёрюнеди, кёрюнеди,
Дувутда тавланы башлары.
Тейри мыдаһ мыдаһ кетип баралла,
Карачайны чёрчек джашлары.

Карачай джашла кетип баралла
Постну бойнұна олтуруп
Егечиң Уста джылайды Хамзат
Кёзлерин джыламукдан толтуруп

Анам байрым кече, ой байрым кече
Бир а салдат кийим кийгенме.
Дувут а тавладан ары авгъаллай,
Мен а ёлюрюбюзню билгенме.

Бизни миндирили бизни миндирилие,
Ой мешина была кайыкъя.
Бизни кюнюбюз кысћа джетгеед,
Ма Тавкан была Найыпъя.

Мен ёлюрюмю билгенем джашла,
Дувут тавладан авгъанлай.
Ёлюрге бир де термилгенем,
Бийче Забитћандан кол джувгъанлай.

ДЖаналдыланы субай Хамзат,

Савутха джарашхан белинг бар.
Абайханланы тавкел Хаджимурат,
ДЖавбыла урушур кёлюнг бар.

Биз де барабыз, тейри барабыз,
Ма казаватха кавгъагъа.
Еки ёксюзню берип ийдигиз,
Сары гяургъа савгъагъа.

Абайханланы тавкел Хаджимурат,
Патчах анга уллуулук берге ед.
ДЖаналдыланы субай Хамзат,
Савлук есенлик была келгеед.

Егечинг Уста джылайды Хамзат,
Ой терезе тюбюне сойланып.
Ананг Пачахан а чачын башын джыртат,
Берген сёзюне сокуранып, ойланып.

Танг атмагъаллай кан чачылады,
Кытай тавлада бузлагъа.
Менден а салам айтыгъыз,
ДЖангы келинле была кызлагъа.

ДЖарлы Хамзат джан береди, анам
Кытай тавларына олтуруп.
Акгъан каны ырхы болуп агъады,
Уллу ёзенлени толтуруп.

Аллай кан барады, кан барады,
Ол тешикледен секирип.
Бизни да джашла джан бере туралла,

Ма кара калла кекирип.

Жапон аскерле сейир болалла,
Кара аджиридеги кашћагъа.
Карнашың Хаджибекир кол узатат,
Абычардан келген ачћагъа.

Тюрсюн кагъытымы ийген едим анам,
Тёбен джаныбызда Алийге.
Кёзюм да карап кетип барама,
Таћир кызы арив Ханийге.

Бернеле кибик а анам тигееди,
Кёлекле была кёнчекле.
Бу еки ёксюзге дувачы болсун,
Кёкде бары, сыйлы мёлекле.

КОБАНЛАНЫ КОЙ БЁЛЕК²⁴

Ойт, ойт, аман джашла!
Итлерибиз Гара авзуна юрдюле, ой юрдюле,
Ой ебизеле чабып а Кобанланы
Кой бёлекни сюрдюле,
Уллу Карабайгъа ачы кувгъун ийдиле.
Ойт, ойт, джаным джашла!
Кобанлада ачы салаң тартылды, ой тартылды.
Ой, Кобонлада джаным, уллу кабак ачылды.
Ойт, ойт, джаным джашла!
Коджакланы Салатгерий хан атлы, ой хан атлы.
Ол кюнледе джаным, ол учхан күшдан канатлы.
Ойт, ойт, аман джашла!
Барлыгъыбыз ениш тюлдю, ёрюдю, ой ёрюдю.
Бизни көргенибиз джаным, ит гяурланы зоруду.
Ойт, ойт, джаным джашла!
Бюгюн джавдан коркуп артха ким калса,
Аны анасындан ой ичген сютю харамды.

Ойт, ойт, аман джашла!
Гюрюлдейди Барабанны каясы, ой каясы.
Болуп кала шойбуз, джаным, бёлек койну заясы.

ТАВКАН²⁵

Сюймеклик аврув алай алғанды, мени сабийлейин джашлайын,
Тыңылагызы халал тенглерим, тарыгъывуму айтып башлайым.

Мени тарыгъывум ол еди, сюймекликни ва халындан,
Мен айтайым сиз тыңылагызы, ол кул Тавканны аллындан.

Ей “Тавкан, Тавкан” дейле ой алан, Тавкан тавлада джюрювчю,
Тавканны атасы да Сосу Махамет, Тавканны артындан сюрювчю.

Тавкан тавлагъа кетгенди алан, тав кийиклени мааргъа,
Келигиз кызла барайык ай аврувунг, Тавканны аллына каараргъа.

Мени сюйгеним Тавкан болғанды, тав кийиклени маравчу,
Сени сюйгенли кесим болғанма, келир джолуја каравчу.

Каравчу кесим болғанма Тавкан, ол сен джюрювчю джоллагъа,
Мен сени была тюшүп калгъаем, тавлада терен коллагъа.

Аргъы тавлада тубанла Тавкан, берги тавлагъа коналла,
Келип катынга олтурсым Тавкан, ой ушагъывсуз суналла.

Ай Тавкан ете да той ете ой алан, атамы юйюн кув етдим,
Биревню хавле, халек джаши ючюн, мен санларымы сув етдим.

Юсюнгдеги да алтын түймелө, кюмюш окаданды джағъасы,
Арабиналлах, сатып алыр едим дейме, не болур бу джашны бағъасы.

Мен аксыл калпак етер ем дейме, ол кийсе еди башына,
Тилей барыр едим ой, ашхы атасына, ол алыр есе джашына.

Мен аксыл башлық етерем табу, ол кысса еди башына,
Джылап барыр едим аны анасына, ах алыр есе джашына.

Мен календоргъа алай карайма, каја печни ва ичинден,
Тавканымы еки көргенем кызла, ол кобузуму кючүндөн.

Колумдагъы кобузум Тавкан, ак кюмюшденди тиегъи,
Мен а Тавканны сюймей нетейим, һора атћа ушайды сюеги.

Колумдагъы кобузум ой аврувунг, ит кючюкню улутхан,
Биягъы Тавкан көреме, тойда билегин кубултхан.

Чегетледе алай кютюледи, Тавканны енчи маллары,
Черкес абезекге бир арив баралла, курусун субай саллары.

Мени аягъымда чурукла, ах аягъыма бош болад,
Абезекге билегимден тутса, джарлы джюрегим хош болад.

“Кулду, кулду” ва дейле де кызла, Тавканны сыпассыз етелле,
Тавканым кирген тойладан, джарлы тавбийле джаллап кетелле.

Тавканны еки кара мыйыгъы, ока халыны бургъанлай,
Мен анга сейир тансык болувчем, катымда олтуруп тургъанлай.

Ах, ай катында бир джулдуз аланла, ол айдан алгъа батады да,
Түнене кече биздеед Тавкан, бүгече кайда джатады да.

Тавбийле такгъан сыйлы нағъанла, аладан бириң алсанг а,
Бек озгъан ишиңг джок есе Тавкан, бүгече да бизде калсанг а.

Тавбийле такгъан нағъан гёрохла, аладан бириң аллықма,
Хар айтгъанымы етерик есенг, бүгече да сизде каллықма.

Аргы ёзенде күн тиймейди Тавкан, мен күн тийгеннеге баррықма,
Малкарлы была сен турлук есенг, болджалны кеннеге саллықма.

Болджалны кенге мен салсам Тавкан, кимле джюрютюр джувабын,
Еки сюйгеннеге себеп болгъанны, айтып айтальмайла сувабын.

Тебердиде ва уллу той алан, мен уллу тойгъа барлыкма,
Башынгы амалын кёр гявур гаджи, кичи егечинги аллыкма.

Ах, ай катында бир джулдуз, ол айгъа бычак билейди,
Тавканны кёзюн кара кан джувсун, енди егечими тилейди.

Тюбюндеги тору атынг сени, джалкасы узун саврусун,
Мени термилте тургъан Тавкан, Орус аврувдан аврусун.

Кюзден аллын келге ед Тавкан, сени басханг была сенегинг,
Кирленмейин алайлай калсын, джетевлен тикген кёлегинг.

Ах, меннен алгъан а дарий колджавлугъунг, ол отха тюшюп кюерик,
Бир аман аман а каргъадым ошайма авзума талав тиерик.

Сен кюз биченде да тойлада айланаса, кыш не саллыкса малынга,
Ачувлу кюнүомде да каргъагъан болур ем, курман болайым джанынга.

АЧЫКЛАМАЛА

1 Гошаях Бийче была Каншавбий атлы халк джыр, 13-чю ёмюрден бери тёлюден тёлюге озуп келген бир джашав хапарны юсюнден етилгенди. Айтывгъа кёре, Карабайлыланы аталары болуп кабыл етилген Карчаны джанғыз бир кызы болғъанды, аны да Кырымшавхал атлы кырымлы бир бий была юйлендиргенди. Бир кавумлагъа кёре, джырда аты айтылгъан джашала Кырымшавхалны джашларыдыла, бир кавумлагъа кёре да Кырымшавхалны джашы Бекмырзаны джашларыдыла. Бизге кёре да Бекмырзаны джашлары болургъа тыйынчлыды. Дудаланы Махмут джырда ангылатылгъан джашавну 1630-1664 джылланы арасында баргъанын, бу кёзювде Орус аскерни Дағъстанга киргенин шагъат етип белгилейди. Нечон десек, Каншавбийни ёлгени бу урушладан бириnde болғъанды. Алай а Карчаны джашагъан заманы, Кабартылыланы Бахсан аягъына джангы келген кёзювлериине (15-чи ёмюр) келишеди. Бу белгилевге кёре, Гошаях Бийче джырны 550 джыллык болғъанын айтыргъа боллуқду. Бюгүн Карабайда болғъан Гошаях-Каланы ишленгенин 17-чи ёмюрден ескилеге баргъанында ишек джокду. Былайгъа салынган текст, Алийланы Умарны "Кафкас" атлы китабында айтылгъанла была Рамазан Карчаны аршивинде сакланган текст, дағыда [“Карабай Поэзианы Антологиасы”=КПА] атлы 1965 джылда басмаланган китапгъа салынган текст была тенглешдирилиб алай басмагъа хазыр етилгенди. Рамазан Карча 2 агуст 1978'де джазгъан мектубунда джырны хапарын кысхасы была белгилей "Бу трагедя "Кафкас" атлы (орусча) журналда, 1880 джылда ем назму ем да хикия/хапар халда басмаланганды. Дағыда, айтылгъан хапар/хикия пис форму была джараштырылып Кабартай-Малкар тиятрочуланы колу была Налчик'де сахнагъа салынганды" деп билги берген еди.

2 Джандар атлы халк джырны былайгъа салынган текстин басмагъа хазырлагъан кёзювде, Рамазан Карчаны аршивинде сакланган текст была калмай, 1960-лы джыллада Истанбулда басмаланган Бирлешик Кафкасия журналгъа салыныргъа деп ийилген текстден да хайырландык. Муну бизге, Батчаланы Хызыр джиберген еди. Алай а журналны басмаланганы тохтагъан себепли басмаланмай калгъан еди. Мен аны кеси аршивимде саклагъан едим. Хызыр Екинчи Дюня Урушну кёзювүндө германлылагъа джесир тюшген карабайлыладанды. 1948 джылда Туркиягъа ётюп Чифтeler атлы раён шахаргъа джерлешген еди. Огъарыда айтылгъан еки варяントъя 1969 джылда Москвада басмаланган [“Карабай Халк Джырла”=КХДЖ] атлы китапгъа салыннган варяントы да кошдук. Хызырны варяントын тамал етип анда болмагъан тизгинлени калгъан варянтлдан алып текстни бүтөвлөдик. Былайлык была былайгъа салынган текст ортагъа чыкды. Джандар атлы халк джыр, уста джырчыланы авзу была бюгүн да джырланып турады. Аламат макамы барды. Джырны ем аяусуз 200-300 джыллык бир тарихи болғъанына ишек джокду. Бир кавум излемчиле Джандар джырны Багъыр улу Касбот джараштыргъанды, дей еселе да мунга ияннган кыйынды. Алай а Касботну бу джырны аламат джырлагъанына сөз джокду. Джырны джараштырылгъаны Карабайлыла Ислам динге кайтгъандан алгъа болургъа керекди. Кяба, Хусейин дегендже мюслиман атланы артдан кошулгъанына ишек джокду. Нечон

десегиз, Кафказ халкла Ислам динге кайтгъандан сора чабыулла узаймай таркайгъандыла.

3 Татаркан Карабай-Малкар халкны ичинден чыкгъан ем айтылгъан джигитлени бириди. Джырны, адамны учундургъан бир макамы барды. Заман джаныбыла Джандар джырдан ески болгъанын айтыргъа тыйынчлыды. Былайгъа салынган текст Рамазан Карчаны атасындан кёп тынгылап есинде тутгъан тизгинле была "КХДЖ" китапгъа салынган текстден бүтөвлөнгенди. Тамал текст айтылгъан китапдагы варяントды. Алай а бу текстде Татарканы джигитлигин суратлагъан тизгинле иги сакланмагъанды. Сёзючон Татаркан, чабыулчуланы ызындан чабаргъа танг кесекни муруккү етип тургъан елчилени айыплап алай айтады: "Сюрюлген малларыгъызыны, ырысхыгъызыны койсагъызы да тутмак етилип елтилген тиширувларыгъызыбыла сабийлеригизге калай чыдадыгъызы? Джуртубуз ючюн, аналарыбызыбыла кызларыбызыны намыслары ючюн джанларын ортагъа салып уруш еталмазлыкка ызларына кайтсынла, калгъанла менибыла келсинле" деп бек каты сёлешеди. Алай а бу сёзлени джерин тутгъан тизгинле текстде белгили болмай калгъанды. Кёпюрю оюлгъан Ысхават сувгъа келгенлеринде, Татарканы айтывлук бир амалбыла сувну озгъаны да болушлусучасуратланмагъанды. Бу бёлюмледе унтулгъан тизгинле болгъаны белгилиди.

4 Увчу Бийнёгер, билинген ем ески джырладан бириди. Текстде аты озгъан Апсаты, карачайлыланы меджус кёзювлериндеги увчуулук тейрилерини атыды. Алай а артдан "Апсатыны асхак кызы Фатима" дегенча мюслиманлыкбыла байламлы мотифле да кошулгъанды. Ишни баргъаны, текстни тили джырны бек ескилигин көргюзеди. Джырны макамы айтывлук дерча аламатды, еживу да алайды. Еживчулап аздан джырчы чаклы арип тукум куллук етерге керекди. Былай болмаса джырны татывубыла тынгылагъан кыйынды. Карабай-Малкар джырланыем белгили енчилиги, ёмюрледен бери джырланы макамлары унтулмай уста джырчыланы авазыбыла джырланып келгениди. Кюньюбюзде оғына бу джырланы ески джорукбыла аламат джырлагъан адамла кёпдюле. Бийнёгерни былайгъа салынган варяントы Рамазан Карчаны аршивинден алынганды. Айтылгъан текстни, Казан асыллы Тюрк алим Проф. Саадет Чагъатай Рамазан Карчаны разылыгъын алыш 1953 джылда "Фуад Кёпрюлю Армагъаны-Истанбул, 1953" атлы китапгъа салганды. Чагъатайны белгилегенине көре текстни бир кавум тизгинлери есигىди. Муну кибик (1,5,21,24,68) тизгинлени кафиелери/рифмалары да бирбирлерине келишмейди. КХДЖбыла КПА атлы китаплада басмаланган текстледе айтылгъан кыявлабизни текстибизден да кёбдю. Излемчилебашхатасала бу кыявланы кёрлюкдюле.

5 Готман улу Иляс атлы халк джырны биз басмалагъан варяントы Рамазан Карчаны аршивинден алынганды. Рамазан, кеси кол джазывубыла джазылгъан текстни тюбюне бу нотну салгъанды: "Бу текстни Германядада Абук улу Хубийбыла Халкёч улу Джагъафардан джазып алгъан текстлерими 1951 джылда Анкарада тинтип бүтөвлөгөнме". Биз да аны тюрлендирмей "Бирлешик Кафкасия" журналны 11-чи санында басмалагъан едик. Былайдагы текст, айтылгъан журналда басмаланган текстстиди. КХДЖ атлы антология китапда "Готман улу Иляс" атлы халк джырны карывсуз бир варяントы барды. Ол варяント Мингитау журналны "Ески Джырла" атлы енчи санына да салынганды.

Излемчиле алагъа да карасынла. Биз басмалагъан варяントны калгъан варянтладан маджал болгъанын айтыргъа боллукду. Бу джыр, кюньюзден 110-120 джылны алгъа озгъан бир ишни юсюнден етилгенди. Адемейни башхартыву была славян казаклагъа чабыулгъа баргъан бир джигитни драматик хапарын ангылатады. Карабай-Малкар халк джырлада чабыулгъа багъан джигитлени ахыры иги болмайды, джанлары да сюрген маллары да джок болуп калады. Азnavурда да турум алайды. Готман улу Илясны кадары да калгъан чабыулчулагъа ушагъанды.

⁶ Азnavур адлы узун халк джыр да Рамазан Карчаны колу была джыйыштырылып джазывгъа кёчюрүлгенди. Алай а Рамазан айтылгъан джырны кимден не да кимледен джазып алгъаныны юсюнден джук джазмагъанды. Бизни колубуздагъы текст 1951 джылда Анкарада дақтило мешина была джазылгъанына кёре, текстни Тюркиядә джашагъан карабайлыдан алынганын айтыргъа боллукду. Карабай-Малкар'да ендигеге дери басмаланган антологиялада Азnavурну драматик ахыр чабыулун айгъаклагъан бир джыргъа тюбемедик. Биз кёрмегенликге башха журнал не да китаплада басмаланган да болур. Айтылгъан джыр биринчи болуп 1998 джылда "Бирлешик Кафкасия"ны 14-чу санында басмаланган еди. Былайгъа да ол текстни салабыз. Бу ески джырда суратланган хапаргъа кёре, Азнаур джашлык джылларын озгъан бир джигитди. Чабыулгъа баргъанын да коуп кеси юйонде, кеси кыйыны была таушсуз-туююшсөз джашаргъа кюрешген биревдю. Кюнню биринде Кабартыдан бир бёлек джаш адам келип Азнаурну башчылыгъы была чабыулгъа барыргъа талпыгъанларын айтадыла. Азнаур барыргъа излемегенин билдирсе де джашла бирда бек кадалып тилемидиле. Ол да атасы была бийчесини разылыгъын алыш алагъа кошутургъа иннет етеди. Атасы разылык берсе да бийчеси разылык бермейди, андан озуп каргъагъан да етеди. Болса да кабартылы джаш бийлени хатерин кёрюрге онов етип чабыулгъа чыгъады. Хы IX-чу ёмурде джюрюгени билинген джырда, чабыулда озгъан ишле болушлусуча суратланады. Азнаур да кабартылы джаш бийле да ногъайлышадан сюрген малларын джукгъа да джараталмай кеси джанларындан боладыла.

⁷ Загъошток улу Чёпеллев. Рамазан Карча, Загъошток улу Чёпеллев джырны 1951 джылда кеси колу была джазгъан текстин манга джиберген еди. Текстни тюбюнде былай джазылып еди: "Мен бу варяントны кёп текстлени тинтип, тенглештирип Анкарада джашагъан кёзювюмде бютёвлеген едим". Алай а джазып алгъан адамларыны юсюнден джук айтмайды. Тюзлюю, билимге берген сыйыбыла танылгъан Рамазан Карчаны, урушлада, джесирлике, камплада ем да Тюркиядә джашагъан заманларында биргесине джюрютген кагыт-каламы была төгерегинде таныгъан адамларындан ески джырланы юсюнден ешитген тизгинлерин калдырмай нот етгенине ишек джокду. Артдан быланы барын аллына салыш тинтип, тенглештирип джырны бютёвлерге кюрешгенин айтыргъа тыйынчлыды. Загъошток улу Чёпеллев джырны тексти да былайлык была ортагъа чыкгъанды. Текстде айтылгъан хапардан озгъан ишни Ислам динге кайтгъандан алгъа джюрюгени белгилиди. Былайда да чабыулгъа баргъан джигитни хапары суратланады. Загъошток, Гучча дегенча атла бек ески заманда джюрютюлген атладыла. Кара ушкок да джюзле была джыл алгъа джюрютюлген бир саутду. Кюньюзден 300 джыл чаклы алгъа джюрюгени бу чабыул Ебзелеге/Сванлагъа етилгенди. Джырны

макамы да сёзлери да бек аламатды, бусагъатда да джырчыла аны ески джорук была арив джырлайдыла. "Карачай Поэзияны Антологиясы" атлы китапда Загъошток улу Чёпеллев джыргъа тюбемедик. 1969 джылда басмаланган КХДЖ китапны 74-чу бетине салынганды. Алайдагъы текст бизни текстибизге ушашды.

⁸ **Ачей улу Ачемез** атлы ески халк джырда Ачемез была Кырым Ханны арасында джюрюген бир иш суратланады. Текстде аты айтылгъан Кырым Ханны Карабайтъя дери келип Ачемез была кюрешгенине ийнанган кыйынды. Аны, сыйы болмагъан бир кырымлы бий не да мырза болгъанына ишек джоқду. Айтылгъанга көре Хан, Ачемезни арив бийчесине ие болургъа излейди. Ачемез была бийчеси да ишни теренге джибермей, усталык была ханны джоядыла. ДЖЫРНЫ, адамны учундуруп арка джиклерин калтыратгъан бир макамы барды. Бусагъатда да аны аламат джырлагъанла бардыла. ХВЫ. ёмюрде джараштырылгъаны сунулгъан джырны талай варяントы барды. Бу варянтладан биринчи болуп джазывгъа кёчюрүлген текст Лайпанланы Хамит была Дудаланы Махмутну колу была басмагъа хазырланган "Ески Карабай ДЖЫРЛА" атлы китапда басмаланганды. КПА была КХДЖ атлы китаплада басмаланган текст да алайдан алынганды. Мингитау журналны "Ески ДЖЫРЛА" атлы енчи санында чыкгъан беш варяントдан бири да айтылгъан китапладагъы варяントды. Екинчисин "Материалы и исследования по балкарской диалектологии лексике и фольклору" атлы китапдан, ючюнчюсю была тёртюнчюсюн илму излем материалладан, бешенчисин да "Малкар Халк ДЖЫРЛА" атлы китапдан алынганды билдириледи. Бизни колубуздагъы варянт Рамазан Карчаны аршивинден алынганды. Биринчи болуп "Бирлешик Кафкасия" журналны 10-чу санында басмаланган еди. Рамазан Карча айтылгъан варяントны 1951 джылда Туркияда Шыдакланы Исмаил была Дудаланы Dr. Төркизден джазып алгъанды.

⁹ **Басханук** джырны темасы ендиге дери айтылгъан джырладан башхады. ХЫХ-чу ёмюрде джараштырылгъаны сунулгъан джыр, Басханук атлы бир джашны ечки сюров етерге кюрешген ишин суратлайды. Басханук бир бёлек ечки алыш алагъа карап тебирейди. Мураты уллу сюров иеси болургъады. Алай а мал аврув тийип ечкilerи калмай кырылып калады. Басханукну тенглери да аны ишин селекеге алыш айтылгъан джырны джараштырадыла. ДЖЫРНЫ тексти Рамазан Карчаны аршивинден алынганды. Мындан башха "Батыр Басханук" атлы, джигитликни юсюнден етилген ентда бир джыр барды. Ол да Карабай-Малкарда басмаланган антологиялагъа салынганды

¹⁰ **Абайлары** атлы джыр Ислам динге кайтылгъандан алгъа етилген джырладанды. Малкарда джашагъан "Абайлары" атлы юйню джигит уланларыны юсюнден джараштырылгъанды. Кабарты бийлени башхартыву была джесир тутаргъа деп Абайланы джашлары бир оюмлу боладыла. Сув чөлөн тюбю сувда калыр дегенча чабыул джолда джашавдан юзюледиле. Былайгъа салынган варяントы 18.01. 1951 джылда Рамазан Карча Чифтелер шахарчыкда джашагъан Байрамкулланы ДЖАШДЫУВ'дан джазып алгъанды. ДЖАШДЫУВ да Екинчи Дуния Урушда германлылагъа джесир тюшген карабайлыладанды. Бир да аламат джырлай еди, бир джолда мен да аны джырлагъанын учунуп тынгылагъанымы ескереме. Былайда көзге джетген

мюслиманлык была байламлы мотифлени джыргъа артдан кошулгъаны белгилиди.

¹¹ **Хасавка.** Карабай-Малкар халк адабиятны ем арив назмуларындан/джырларындан болгъан "Хасавка" была аны ызындан келлик Шейит Умар'ны джыры, арт кёзювледе етилген илму излемлек кёре аноним тюлдю, Байрамукланы Дебо улу Кючюкню назмуларыдыла. Айтылгъан шайирни юсюнден табылгъан билгиле алкын джетишимсиздиле. 1772-1862 джыллада джашагъаны сунулады. Окувун Дагъстанны мийик медирселеринде тамам етип Карабайгъа кайтгъанды. Ол кёзювдеги Туркияны да иги таныгъанды. Дебо улу Кючюк карачайчаны тышында тюркча, арабча, дагъыда Дагъстан тилледен бир екисин биле еди. Орус тил была да таныш болгъаны айтылады. Уллу Карабай'да джашагъан шайирни бу еки таушлук назмудан сора да назмулары болгъанына ишек джокду. Алай ендигеге дери была кюн джарыкгъа чыгъарылмай туралды. Былайгъа салынган назмулагъа фахмулу джырчыла макам салгъандыла. Джырланы екисинде да Орус емперялистилени Карабайны теплерге ийген аскерлерине каршы Карабайны еркинлигъи ючон етген казаваты суратланады. Алай а Орус инаралны аскери Карабайны савут кюч была кючлейди. Назмулада миллет тин, башеркинлик, джурт корувлав дегенча оюмла аламат ем да адамны учундургъан бир халда суратланганды. Артыксыз да Шейит Умарны аты была сёлешгени адамны джюрегин тентиретеди, тюклерин ийнелече тургъузады. Айтылгъан назмула Карабай-Малкарда кёп китаплада басмаланганды. Тюркияда да талай джолда басмаланганды. Биз басмалагъан текстле алтылгъан китаплада чыкган текстле была бирди. Алай а Шейит Умарда кёрүлген кесек башхалык, Рамазан Карчаны аршивинден алынган варяントы была билинген варяントны тёрлюклерини тизилген формундан ортагъа чыкгъанды. Хасавка да Шейит Умар да бизге кёре, Карабай-Малкар адабиятны ем алда сагыныллык назмуларыдыла.

¹² **Шейит Умарны** джырыны юсюнден бир алдагъы нотда билги берилгенди.

¹³ **Хожели** (адыгча Ходз). Уллу Хож неда Хожели деп айтылгъан халк джыр Ансиклопедия Британикада да аты айтылгъан тавушлук бир джырды. Ежив корону биргелигинде джырланган заманында тынглагъанланы учундуруп джылатырча бир макамы, бир магъанаасы барды. Джырда, 1861 джылда Ходз/Хож елде Абзекхлени Орус аскерге каршы джуртларын калай корувлагъанлары ангылатылады. Былайда Орус аскерлени палачлыгъы аламат айгъакланады. Адыглы тиширувла ем маджал кийимлерин кийип, атлагъа минип емперялист Орус аскерге каршы казават етедиле. Тиширувла шейит тюшген еркишилерини колларындан савутларын алыш оруслулагъа тиши капланлача чабадыла. Алай а барыда кырылып бошаладыла. Тарих китаплада бир еки сёз была авуштурулгъан бу казаватны аты билинмеген шайир айтып ангылатылмазча бир усталык была суратлагъанды. Ол кёзювню адыглы шайирлери быллай аламат бир назму джазгъан болмазла дерге боллукду. Джырны былайгъа салынган варяントын мен кесим, Рамазан Карчаны аршивинде болгъан варяントы была Башюйюклю Сылпагъарланы Саний ем Байчораланы Гапайдан джазылып алынган варяントын бүтёвлеп джыйыштыргъанма. Карабай-Малкарда талай варянтлары басмаланганды. Еживчюлени биргелигинде фахмулу джырчыла Хожели джырны бек аламат джырлайдыла.

---

¹⁴ **Барак** атлы джыр, зулмучу байгъя каршчы тургъан бир джаш адамны драматик джашавун суратлагъян белгили джырладанды. Бир кавум излемчиле джырны Багъыр улу Касбот етгенди дейдиле. Болса да аноним джырлагъя кошуулгъанды. 130-140 джылны мындан алгъя джараштырылгъанын айтыргъа боллуқду.

¹⁵ **Канамат.** Имам Шамил джесир тюшгенликке Кафказны еркинлик казаваты тохтап калмагъанды. Бютёв казават тохтаса да гериллачы джигитле таугъя ёрлеп зулмучу емперялист властгъя заран берип тургъандыла. Былагъя бютёв Кафказда "Абрекле" деп айтылады. Чеченли Зелим-Хан бу абре克莱ни ем алда айтылгъанларындан бириди. Карабайлы абрев Канамат Зелим-Хандан алгъя джашагъанды. 1905 сюргюнюбыла Тюрге келген картларыбыз Канаматны джырын бек сюйоп джырла едиле. Алай а бу аламат джырны аланы авзундан джазып алыргъя киши акыл етмегенди. Артда ва джырны билгенле тавусулгъан едиле. ДЖазып алыргъя адам тапмадык. Карабайда Совет властны кюнүонде джыйыштырылыш джазывгъя кёчюрюлген, сора КПА атлы китапда басмаланган варяントы юсюнден берилген билгиле төз тюлдю. Абрекни властха каршчы етген кюреши, байла была джарлыланы арасында джюрюген клас кюрешиге тюрлендирилгенди. Канамат, 1876-1877 Туркия-Русия урушдан сора, властны зулмучулугъу бек кёбейгенинде таугъя чыкгъан абре克莱денди. Герилла джорук была халкыны хакын алыргъя кюрешгенди. Халк да анга арка болгъанды, аны колгъя бермегенди. Алай а сатылгъан адамла кайда да чыгъадыла. Карабайда да аллай бир фасык чыгъып Канаматны колгъя бергенди. Орус началникле аны тёгерегин куршалатып солдатлагъа ёлтюргендиле.

¹⁶ **Орусбийлары.** Адам улу дунияда джашап кёбейгелли бери уллу джукгъан аурувла (епидемияла) была кёб инсанла кёб халкла кырылгъандыла. Кафкасда да быллай епидемияла талай джолда ортагъя чыгъып сансыз-санавсуз адамны джашавдан юзгенди. Бу епидемияланы ем авуруна карабайлыла "Емина" дейдиле. Орусбийлары атлы джыр, Малкарда ДЖамагъат елде джашагъан елчилени кырылыш калгъаныны юсюнден етилгенди. Айтылгъан елде Малкарны ем уллу сыйлы тукумларындан Орусбийлары джашагъандыла. Ыы. Емина деб да айтылгъан епедемияда Орусбийлары савлай кырылыш калгъанлары себепли джырны атына Орусбийланы Кювю де дейдиле. Орусбийлары атлы халк джырны сёзлери да макамы да бир да аламатды, тынгылагъанны джюрегин учундуруп джылатып кояргъя боллуқду. Орусбийлары атлы джырны былайгъя салынган варяントын Рамазан Карча Туркияда джашагъан кёзювюнде джырны билген картладан тынгылап джазывгъя кёчургенди, сора да джыйгъан кесеклерин бютёвлегенди. ДЖырны башха варяントлары огъарыда атлары айтылгъан антология китаплагъа киргендиле. Бары да иги сакланган варянтладыла.

¹⁷ **Апсаты** атлы халк джырны былайдагъы текстин "КХДЖ" атлы китапдан алдык. Алайда бу джырны "Ески Халк ДЖырла" атлы китапдан алынганы билдириледи. Огъарыда ескертилгенича айтылгъан китап Лайпанлы Хамит была Дудаланы Махмутну редакторлугъунда джыйиштырылыш, сайланып басмаланганды. Апсаты Карабай-Малкарлыланы меджус кёзювлериnde сый берген увчу тейрилерини атыды. ДЖырда апсаты юч аяклы, башы инсанга,

---

тёнгеги марам кийикге ушагъан бир формда суратланады. Апбатыны джыры Апсатыгъа маҳдау салыргъа етилген бурунгу джырладан бириди. Увгъа чыкгъанла Апсатыгъа маҳдав салсала увдан улту хайырланыкларына ийнана едиле. ДЖЫРНЫ Ислам динге кайтгъандан алгъа етилгенин ескертирge керек джокду.

¹⁸ **ДЖАГЬЯЛАНЫ МАЙЫЛ** атлы джырны былайгъа салынган варяントын Минги-Тау журналда чыкгъан "Ески ДЖЫРЛА" алманакдан алынганды. Алайда да КХДЖ китапдан алынганы ескертиледи. ДЖЫРДА, XIX-чу ёмюрде, Кобан сувну кётюрүлген кёзювөндө юйдегиси была бирге сувгъа кетип ёлген ДЖАГЬЯЛАНЫ МАЙЫЛ атлы адамны тражик хапары ангылатылады. Текстте Совет ангыны ескертген кошакла кошулгъаны белгилиди. Дағыыда башха халк джырлада болгъан тизгинле да кёзге батады: Кобан сув бир тенгиз болду, терк болду, Арив Сюйюмню анда джашар кюню кёп болду. (Бу тизгинле Бишнёгерни есте тюшюреди). Крывсуз бир варянт.

¹⁹ **КЕМИСХАН** атлы джыр Карабай-Малкар халк адабиятны сюйюлген сюймеклик джырларынданды. Былайдагы текст Рамазан Карчаны аршивинден алынганды. Класик форумда тюз джырдан есе ийнар формунда джараштырылгъанды.

²⁰ **ЗАРИЯТ.** Ёге анаты етген зулмусуна чыдаялмай башын сувгъа атып джашавдан юзюлген бир малкарлы кызын кювю суратланады. Былайдагы текстни Рамазан Карча Туркияда Текеланы Рамазандан джазып алгъанды.

²¹ **МАВКА,** Карабай-Малкар халк адабиятны ески чам джырларынданды. Алай а КРА была КХДЖ атлы антологиялагъа салынмагъанды. Башха китап не да журналлада басмаланган есе да биз тюбемегенбиз. Биз билгенге кёре биринчи болуп "Бирлешик Кафкасия" журналны 20-чы сююндиң басмаланганды. Рамазан Карча джырны калай джазып алгъаныны юсюнден ма бу нотну тюшгендиди: "Анкарада Торос атлы конак юйде Белпынар елде джашагъан Д. Алийден алынганды. 30.05.1951". Айтылгъан адамны тукум атын джазмагъанды. Мавка атлы чам джырны Түркде джашагъан карачайлыла биогюн да сююп джырлалдыла. ДЖЫРНЫ билгенле кёпдюле. Быладан бири да менме (Иылмаз Невруз). Карча джазгъан текст кыявсуз болгъаны ючюн мени азбарымда болгъан текстден тизгин кошаргъа керек кёрмедим. ДЖЫР джырланган кёзювде еживчюлени коросусуну чыгъаргъан таушу сейирликди. ДЖЫРНЫ еживю макамындан да аривду.

²² **АЛИЙНИ КЮВЮ.** XX-ЧЫ ЁМЮРНЮ башында озгъан бир тражик ишни юсюнден етилгенди. Алий атлы бир елчи джаш малларын сюрюп келе тургъанлай, джол кесген уручула аллына чыгъып, малларын сюрюп кесин да кагъып кетгенди. Кафказдан келген тамадаларыбыз бу джырны билмей едиле. Айтылгъан джырны биринчи болуп 1948 джылда Туркиягъа келген качгынчы карачайлыла джырлагъандыла. ДЖЫРНЫ халк бек сюйдю барыбыз да юренип джырларгъа кюрешдик. Мында джырны биогюн да билген кёп адам барды. Былайгъа салынган текстни мен Сылпагъарланы Казийден тынылап есиме салгъан едим. Артда джазывгъа да кёчюрюп сакладым.

---

²³ **Хамзат атлы джырда, 1904** Орус-Жапон урушгъа властны зору была фронтгъа джиберилген карачайлы джашланы тражик ахырлары суратланады. Джырны Якапынарчы Ыжаланы Шерафеддин Севинч джыйиштыргъанды. Истосникле Килиса елден Махмут-Юнюс карнашла была Якапынар елден Абайханланы Топшайды. Джырны бу варяントы Карабай-Малкарда билинмегенге ушайды. Шерафеттин Севинч джазып алған варяントны сёзлери иги сакланғанды. Кошагы да джокду. "Карабай Халк Джырла" атлы антологияягъа салынган варяントлада Совет властны ангысын ебкертген кошакла белгили болуп турадыла. Излемчиле ес етип карасала муну ажымсыз кёрлюкдюле. Текстде аты озгъан Джаналдылары атлы тукум Кипкеланы бир бутагызы. Абайханлары да белгили тукумладандыла. Урушгъа джибериллик джашла чёп атылып сайланғандыла. Джырда аман была айтылгъан Тавкан была Найып Дувут елни белгили адамларызы. Джырны джараштыргъан аноним шайир урушха кетген джашланы ёлгенлерин айта есе да екиси да сав есен ызларына кайгъандыла. Алай а бу тюрленмеклик джыргъа кыяв салмайды, джырны сыйын енишге етмейди. Ыжаланы Шерафеддинден алынган Хамзат атлы джырны бу варяントы биринчи болуп басмаланады.

²⁴ **Кобанланы Кой Бёлек.** Биз сунган текстни естик болғынаны белгилиди. Тексни бу формун Рамазан Карча 1954 джылда качхынчы карачайлыштан болуп ол кёзювде Якапынар елде джашагъан Байчораланы Асланбийден джазып алғынды. Джырны еки варяントы КХДЖ атлы китап была КПА атлы китапда басмаланғанды. Екиси да "Ески Карабай Джырла" атлы китапдан алынғанды. Бизни варяントыбыз биринчи болуп басмаланады. Джырны темасы озгъан бир чабыулну хикясыды. Кюнню биринде Ебзеле/Сванлыла Кобанланы кошларын басадыла. Аланы сюрювлерин елтедиле. Уллу Карабайдан болушчула келип сюрюлген малланы ызына альргъа күрешедиле. Ахырында, еки джанындан да талай адамла джашавдан юзюледиле.

²⁵ **Тавкан** атлы сюймеклик джыр Карабай-Малкар адабиятны белгили халк джырларынданы. Кюньюзге дери иги сакланғанды. Артыксыз да джаш адамла сюйюп джырлайдыла. Биз былайгъа салғын варяントы текстин Ыжаланы Шерафеддин Сюйюнчланы Лейла была Алий'ден джазып алғынды. Алий была Лейла егеч была карнашдыла. 1921 джылда Гюргюн Юсюндөн Түркгө келгендиле. Бурса шахарда джашадыла, алайда карт болуп ёлдюле. Мен да иги таныйма. Алий Кафкас халк оюнланы арив ойна еди. Талпыгъанлагъа юретген да ете еди. Тавкан атлы джыр ийнар формунда джараштырылғынды. Джырда сюймеклик мотифле была чам мотифле ич ичгедиле. Алгъы бурун кыз была джаш бирбирлерине сюймекли Юсюнден джылды сёзле айтадыла. Сора бирер чурум табып бирбирлери была сёз-даугъа башладыла. Ем ахырында сокуранып шох боладыла, сюймеклилерин бегитетиле.